

รายงานผลการปฏิบัติงาน
ของ
มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

ประจำปี 2558

รายงานผลการดำเนินงานของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ในปี 2558

ที่มา

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคปัจจุบัน มีการเชื่อมร้อยโลกให้เป็นหนึ่งเดียวตามอุดมการณ์ทุนนิยม ภายใต้วาทกรรมของคำว่า “พัฒนา” ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการผลิตและวิถีการดำเนินชีวิตตามภูมิปัญญาของชาติพันธุ์ที่สืบทอดกันมาแต่ดั้งเดิม การเผชิญหน้ากับสิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้ ชุมชนจะต้องมีศักยภาพและมีความสามารถในการจำแนกแยกแยะ ต้องรู้เท่าทันความเป็นไปของโลกภายนอก ระบบความรู้จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่จะทำให้ชุมชนมีพลังแข็งแกร่ง สามารถเผชิญปัญหาอุปสรรคได้

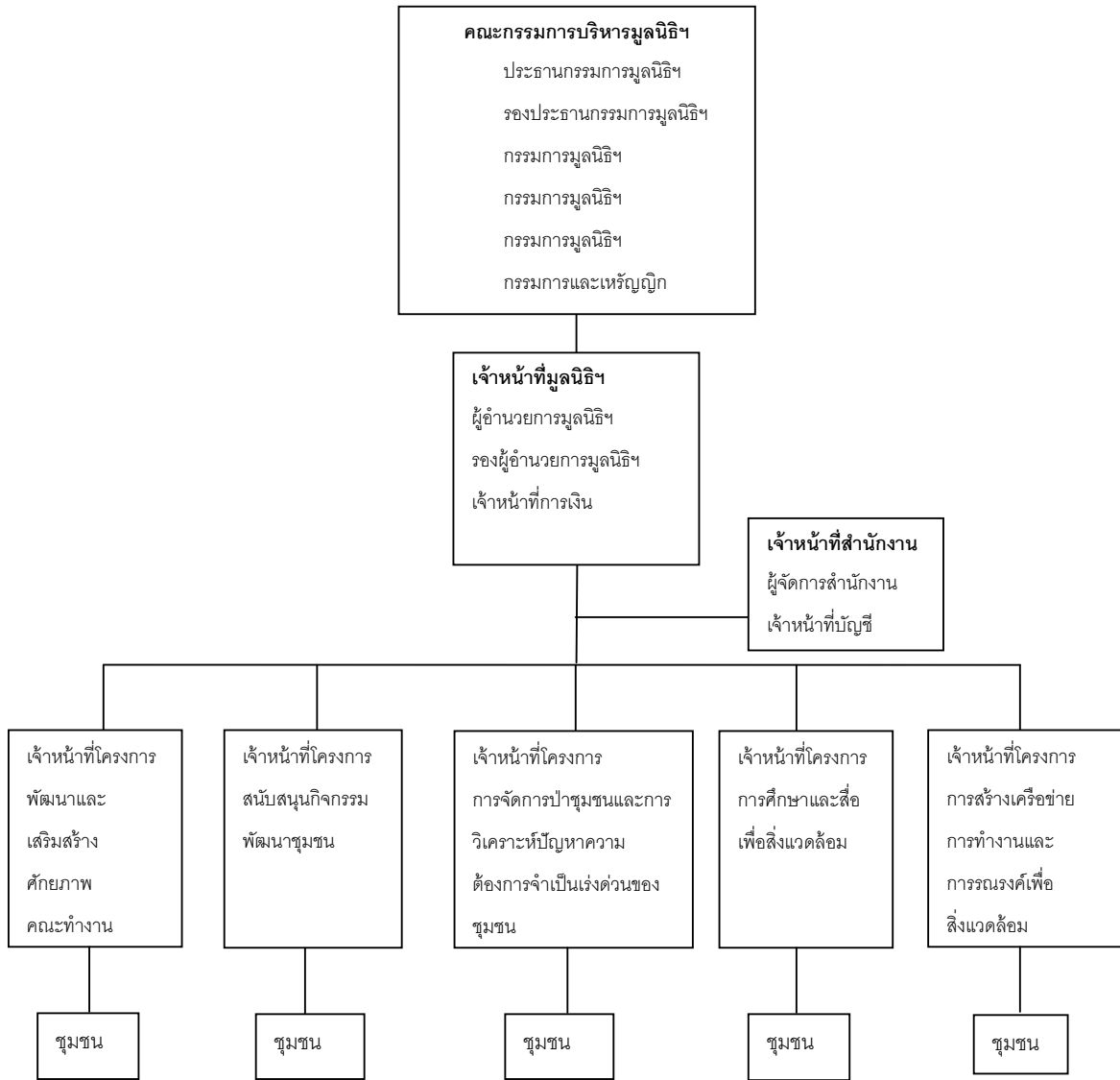
ความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เป็นความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรับใช้การสร้างที่อยู่อาศัย เป็นหลักประกันความมั่นคงให้กับชีวิตคนที่อยู่ในบริบทสิ่งแวดล้อมนั้นๆ และพัฒนาระบบความรู้ขึ้นมาใช้เพื่อตอบสนองความจำเป็นในการยังชีพ ไม่ว่าจะเป็นการทำมาหากิน การดูแลสุขภาพ การจัดหาปัจจัยสี่ต่าง ๆ ที่สำคัญคือเป็นการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน และระหว่างคนกับธรรมชาติ เพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามระบบความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ได้ถูกกลายมองข้ามหรือไม่ถูกนับว่าเป็น “ความรู้” ที่มีค่า ชุดความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกิดจากประสบการณ์จริงในชีวิตจริงในท้องถิ่น แทบจะไม่มีที่ยืนอยู่ในสาระบบความรู้ที่ควรได้รับการถ่ายทอดในช่วงเวลานับตั้งแต่การพัฒนาระบบการศึกษาตามแบบตะวันตก

ทางคณะกรรมการมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินงานเพื่อพัฒนา การผลิต การใช้ การสืบทอดต่อยอดและยกระดับระบบคุณค่าความรู้ภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเป็นฐานความรู้ในการสังคม และให้สามารถทำหน้าที่ในการรับใช้สังคมชาติพันธุ์ ตลอดจนให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้มีที่ยืนอยู่บนพื้นที่ทางสังคมได้อย่างภาคภูมิใจและยอมรับในความเป็นคนชาติพันธุ์อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างสันติบนความเป็นเอกภาพที่หลากหลาย

วัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการสืบทอดและการรื้อฟื้นองค์ความรู้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและมีคุณค่าของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ
2. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้ปรับใช้บูรณาการองค์ความรู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้โอกาสกลุ่มชาติพันธุ์ได้มีโอกาสเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากองค์ความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมตนเองผสมกับภูมิปัญญาสากล
4. ดำเนินการเพื่อสาธารณะประโยชน์หรือร่วมมือกับองค์กรการกุศลอื่น ๆ เพื่อสาธารณะประโยชน์
5. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

โครงสร้างองค์กรของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

จากการประชุมสามัญประจำปีของคณะกรรมการบริหารมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ในเดือนมีนาคม 2559 ที่ผ่านมามีมติรับรองและเห็นชอบแผนการดำเนินงานของมูลนิธิ ซึ่งในปีงบประมาณที่ผ่านมาทางคณะกรรมการมูลนิธิได้ช่วยกันระดมทุนการทำงานจนสามารถขับเคลื่อนงานของมูลนิธิได้ โดยมีรายละเอียดโครงการตามแผนที่วางไว้ดังต่อไปนี้

1. แผนงานการสร้างเครือข่ายการทำงานและการรณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมที่ 1 : ผลิตวารสารสื่อสิ่งแวดล้อมภาษากะเหรี่ยง

มูลนิธิได้จัดทำวารสาร “ซู เล ก่อ เว” กิจกรรมนี้จะเป็นโครงการต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มโครงการใหม่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งในปี 2558 นี้ ได้มีการผลิตวารสารออกมา 3 ฉบับ 3 ประเด็นที่แตกต่างกันไป และได้ตีพิมพ์ออกมาฉบับละ 3,000 เล่ม ประเด็นที่เขียนส่วนใหญ่เราจะเน้นให้เขียนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ประเด็นการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ แม่น้ำ ตามแนววิถีภูมิปัญญาชนเผ่า, ประเด็นความหลากหลายทางชีวภาพ, ประเด็นการจัดเก็บเมล็ดพันธุ์โดยภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวบ้าน, คู่มือการดูแลสุขภาพชุมชนโดยใช้สมุนไพรท้องถิ่น เป็นต้น และจะมีการแจกจ่ายไปยังพื้นที่และชุมชนกะเหรี่ยงต่างๆ ตามความต้องการของชุมชนที่เรียกร้องมาได้แก่ ห้องสมุดในโรงเรียนตามพื้นที่ชายแดน จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก นอกจากนั้นได้มีการแจกจ่ายไปยังชุมชนกะเหรี่ยงในพื้นที่ อำเภอมะนัง จังหวัดตาก อำเภอมะละเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และจังหวัดเชียงใหม่ โดยจะเน้นไปที่กลุ่มชนเผ่าปกากะญอ เพราะว่าวารสารของเราจะตีพิมพ์ออกมาเป็นภาษาท้องถิ่น หลังจากที่ชุมชนต่างๆ ได้อ่าน มีการสะท้อนความเห็นกลับมาเกี่ยวกับประเด็นที่อ่านว่า เป็นวารสารที่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมาก

พื้นที่ดำเนินการ:

อำเภอมะละเรียง อำเภอมะลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน, อำเภอท่าสองยาง อำเภอมะระมาด อำเภอบพพระ อำเภอยี่งอ จังหวัดตาก, อำเภอสังขละบุรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดเชียงใหม่

ผลการดำเนินงาน:

1. ชุมชนในพื้นที่จำนวน 31,500 คน (คิดเป็นหญิง 60% และชาย 40%) ได้อ่านวารสาร “ซู เล ก่อ เว”
2. คู่มือการดูแลสุขภาพชุมชนโดยใช้สมุนไพรท้องถิ่น ถูกเรียกร้องจากชุมชนให้ผลิตเพิ่ม และบางชุมชนให้แปลคู่มือดังกล่าวเป็นภาษาไทยด้วย
3. ชุมชนในแต่ละพื้นที่ที่มีจิตสำนึกและห่วงใยในการดูแลรักษาทรัพยากร ป่าไม้ แม่น้ำ เพิ่มมากขึ้น

ภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างวารสารที่ผลิตในปี 2558

กิจกรรมที่ 2 การจัดรายการวิทยุชุมชน

มูลนิธิฯ ได้ร่วมกับสถานีวิทยุชุมชนในพื้นที่ศูนย์พักพิงชั่วคราวแม่หละ จังหวัดตาก โดยเครือข่ายกลุ่มนักศึกษาภาษากระเหรี่ยงที่ทำงานด้านสื่อ และชุมชนหม้อตโร ได้จัดรายการวิทยุเกี่ยวกับประเด็นสิ่งแวดล้อม โดยได้จัดรายการอาทิตย์ละ 2 ชั่วโมง ในวันอาทิตย์ช่วงบ่าย โดยสนับสนุนอาสาสมัครในศูนย์จัดรายการวิทยุเป็นภาษากระเหรี่ยงในการจัดรายการได้นำข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและที่เกิดขึ้นทั่วโลกมาให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง รวมทั้งนำเสนอทางออกในการใช้ชีวิตให้อยู่ควบคู่กับธรรมชาติอย่างยั่งยืนได้อย่างไร พร้อมกับยกตัวอย่างกรณีชุมชนที่ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดการทรัพยากรธรรมชาติจนเกิดเป็นบทเรียนแก่ชุมชนและสังคมได้อย่างดี ไม่ว่าจะเป็นประเด็น การจัดการทรัพยากรน้ำ การเกษตรแบบยั่งยืน ป่าชุมชน ตลอดจนได้พูดถึงประเด็นผลกระทบจากภาวะโลกร้อน และได้เปิดเพลงภาษาปกากะญอ ประกอบรายการด้วย โดยมีผู้รับฟังจำนวนมากกว่า 2,000 คน ผลสะท้อนทำให้คนฟังต่างพึงพอใจกับข้อมูลที่ได้รับ

พื้นที่ดำเนินการ:

ศูนย์พักพิงชั่วคราวแม่หละ จังหวัดตาก, และชุมชนหม้อตโร แถบชายแดนแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการดำเนินงาน:

1. มีจำนวนผู้ฟังรายการวิทยุชุมชนของมูลนิธิฯ มากกว่า 2,000 คน
2. ทำให้ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับความต้องการและเท่าทันสถานการณ์โลกปัจจุบันในระดับประเทศ ภูมิภาค และทั่วโลกผ่านรายการวิทยุ โดยเฉพาะกับกลุ่มคนที่อ่านหนังสือไม่ออก แต่สามารถเข้าใจได้

ภาพประกอบกิจกรรม

ดีเจประจำศูนย์แม่หละกำลังจัดรายการวิทยุ

กิจกรรมที่ 3 การทำเว็บไซต์ อัปเดตข้อมูล และผลิตแผ่นพับมูลนิธิ

ปีนี้ทางมูลนิธิได้รับอาสาสมัครเข้ามาช่วยพัฒนาเว็บไซต์ และออกแบบแผ่นพับของมูลนิธิ ทำให้มีข้อมูลได้เข้าถึงสาธารณะและเป็นการเปิดตัวองค์กรให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ปีนี้เราได้ผลิตแผ่นพับมูลนิธิฉบับใหม่ออกมาเพิ่มจำนวน 1,000 ฉบับ และมีการอัปเดตโครงการ/กิจกรรมของมูลนิธิ พร้อมรายงานมูลนิธิประจำปี สามารถดาวน์โหลดมาอ่านในเว็บไซต์ได้

2. แผนงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมที่ 1 การให้ความรู้ชุมชนและจัดฝึกอบรม

รูปแบบการดำเนินงานแผนนี้เน้นการจัดการศึกษาโดยใช้องค์ความรู้ภูมิปัญญาของชุมชนชาติพันธุ์เป็นฐานข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการได้ยกระดับองค์ความรู้และฐานข้อมูลเหล่านั้นมาจัดการศึกษาและแปรรูปเป็นสื่อเพื่อสิ่งแวดล้อมสู่สาธารณะได้อย่างเหมาะสม โดยกิจกรรมนี้จะมุ่งเน้นการจัดอบรมให้ความรู้ด้านสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง สภาวะโลกร้อน การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ แนวทางการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยผ่านองค์ความรู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมปกาเกอะญอควบคู่ไปกับองค์ความรู้ที่เป็นวิชาการ โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับการอบรม คือ ผู้นำชุมชน ครูในชุมชน ครูในมหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่จากองค์กรร่วมต่างๆ ที่มีความสนใจและอยากแบ่งปันประสบการณ์ประเด็นสิ่งแวดล้อมหรือภาวะโลกร้อน โดยในทุกๆ ปีเราจะมีอาสาสมัครเข้ามาช่วยจัดกระบวนการจัดฝึกอบรมและให้ความรู้

พื้นที่ดำเนินการ:

อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน, อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก, อำเภอสังขละบุรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดเชียงใหม่

ผลการดำเนินงาน:

1. โรงเรียนจำนวน 16 โรงเรียนที่ได้รับการอบรมด้านสื่อสิ่งแวดล้อม
2. นักเรียนในชุมชนมากกว่า 614 คนที่มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นและสามารถที่จะนำความรู้ไปถ่ายทอดไปยังผู้อื่นได้
3. ผู้นำชุมชนมีความตื่นตัวในเรื่องสภาวะโลกร้อนมากขึ้น
4. ชุมชนสามารถทำปุ๋ยชีวภาพได้ด้วยตนเองและสามารถนำไปเผยแพร่ความรู้ได้

ภาพประกอบกิจกรรม

กิจกรรมที่ 2 การผลิตสื่อวีซีดี คู่มือ แผ่นพับ และโปสเตอร์ เพื่อการเรียนรู้เนื้อหาสิ่งแวดล้อม

เพื่อพัฒนาและยกระดับองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของกลุ่มชาติพันธุ์อันจะเป็นเครื่องมือในการสร้างความภูมิใจและความตระหนักให้แก่ เด็ก เยาวชน ชุมชน และแกนนำชุมชนในการมีส่วนร่วมพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง โดยเนื้อหาขอบเขตของเนื้อหา กิจกรรมประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกับโรงเรียนในชุมชนโดยเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องภูมิปัญญาในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น การสร้างคู่มือในการศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และการจัดทำสื่อต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการความเข้าใจรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม

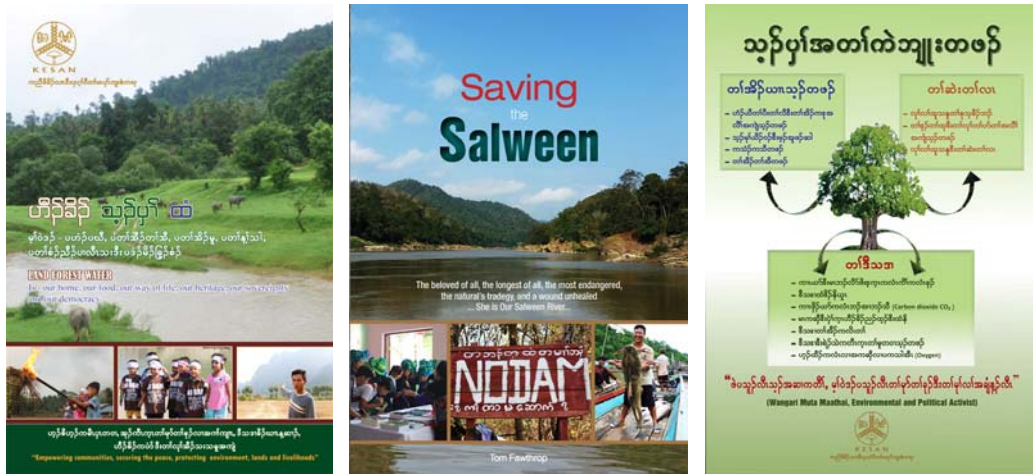
พื้นที่ดำเนินการ:

อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน, อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก, อำเภอสังขละบุรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดเชียงใหม่

ผลการดำเนินงาน:

1. ได้ผลิตสื่อคู่มือเพื่อใช้สอนในโรงเรียนจำนวน 2,000 เล่ม
2. ได้ผลิตสื่อวีดิทัศน์ขนาดใหญ่ จำนวน 500 ใบเพื่อแจกจ่ายไปยังชุมชน
3. ได้ผลิตสื่อวีซีดีจำนวน 400 แผ่น

ภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างคู่มือสื่อการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม สื่อหน้าปกวีซีดี แบบไวนิล

กิจกรรมที่ 3 การจัดค่ายสิ่งแวดล้อมภาคฤดูร้อน

กิจกรรมนี้ได้จัดขึ้นในวันที่ 13-15 เมษายน 2558 ณ ชุมชนหม้อตรอ โดยมีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมทั้งหมด 202 คน ซึ่งทุกๆ ปีทางโครงการจะมีการจัดค่ายให้กับเด็ก เยาวชน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ปลูกฝังให้มีจิตสำนึกในการดูแลรักษา ดิน น้ำ ป่า ในชุมชนได้

ภาพประกอบกิจกรรม

เด็กๆ เยาวชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี

3. แผนงานสนับสนุนโครงการพัฒนาชุมชนขนาดย่อม

เพื่อสนับสนุนและพัฒนากิจกรรมการพัฒนาชุมชนของคนในท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การอนุรักษ์จัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยใช้ฐานวัฒนธรรม ประเพณี ตามภูมิปัญญาชาติพันธุ์ควบคู่กับไปกับองค์ความรู้สากล ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ตามรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 ธนาคารข้าว

สนับสนุนการบริหารจัดการข้าวในชุมชนในรูปแบบธนาคารเพื่อเป็นกองทุนหมุนเวียนเกี่ยวกับเรื่องข้าว เพื่อให้ชุมชนได้มีพื้นที่ในการมาเรียนรู้กระบวนการบริหารจัดการข้าว โดยมูลนิธิได้สนับสนุนแนวคิดในการบริหารจัดการและจัดหาอาคารสำหรับการเก็บรวบรวมข้าวในลักษณะที่เป็นยุ้งข้าวของชุมชน โดยตั้งคณะกรรมการในชุมชนเป็นผู้ดูแล หลังจากเสร็จสิ้นฤดูกาลเก็บเกี่ยวแล้วชุมชนจะรวบรวมข้าวมากองไว้ที่ยุ้งข้าว ในระหว่างปีหากครอบครัวใดมีข้าวไม่พอกิน ก็สามารถมาทำเรื่องหยิบยืมได้ โดยให้ผู้ที่ยืมข้าวเปลือก 10 ถึง มาคีน 12 ถึง ตามข้อตกลงหรือกฎระเบียบของแต่ละชุมชน ซึ่งกิจกรรมนี้ดำเนินงานมาด้วยดีมาตลอด 2-3 ปี และส่งผลให้ชุมชนใกล้เคียงมาศึกษาดูงานเป็นตัวอย่าง และเขียนโครงการเสนอมายังมูลนิธิฯ เพื่อรับการสนับสนุนอีกด้วย

ผลการดำเนินงาน:

1. ทำให้ชุมชนได้เรียนรู้กระบวนการบริหารจัดการข้าวในรูปแบบกองทุนหมุนเวียน
2. ทำให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการข้าวกันเองในชุมชนได้เป็นอย่างดี
3. ทำให้เกิดธนาคารข้าวจำนวน 8 หลังในชุมชนหมื่อตรอและพื้นที่ใกล้เคียง
4. ทำให้ชุมชนไม่ขาดแคลนข้าวอีกต่อไป

ภาพประกอบกิจกรรม

การนำข้าวมากองไว้เพื่อเอาไปรวมกันในยุ้งฉางข้าว (ธนาคารข้าว)

กิจกรรมที่ 2 ด้านการดูแลสุขภาพด้วยสมุนไพรดั้งเดิม

กิจกรรมสมุนไพรพื้นบ้านเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีกิจกรรมหลักนอกจากการศึกษาเรียนรู้และเก็บข้อมูลด้านสมุนไพรแล้วยังมีการพัฒนาและแปรรูปสมุนไพร ตลอดจนการนำสมุนไพรไปใช้ประโยชน์จริงในชุมชนในรูปแบบคลินิกสมุนไพรชุมชน เป็นการสนับสนุนจุดเริ่มต้นของชุมชนในการเก็บรวบรวม แปรรูปสมุนไพรที่สามารถรักษาอาการป่วยเบื้องต้นให้กับคนในชุมชน โดยชุมชนไม่จำเป็นต้องเดินทางไกลเพื่อไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลในเมือง สามารถลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อีกทั้งยังเป็นช่องทางในการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนที่จะคอย

สนับสนุนซื้อขายสมุนไพรใช้กันอีกด้วย ที่ผ่านมามีการจัดตั้งคลินิกชุมชนไปแล้ว 3 คลินิก ในชุมชน 3 ชุมชน มีประวัติคนป่วยมารับบริการเป็นจำนวน 108 คน

ภาพประกอบกิจกรรม

ขั้นตอนการแปรรูปเป็นยาสมุนไพรในชุมชน

ตัวอย่างยาสมุนไพรที่ผลิตได้และนำมาเก็บไว้ในขวดเพื่อใช้ในการรักษาที่คลินิกชุมชน

กิจกรรมที่ 3 การทำสวนเกษตรอินทรีย์

ทางมูลนิธิได้ส่งเสริมโครงการทำสวนเกษตรอินทรีย์แบบระยะยาวให้กับชุมชนแม่ลามาหลวงและชุมชนเดปูนุ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในการทำเกษตร โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อสารเคมี ลดรายจ่ายในครัวเรือน

ประหยัดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ได้มีการบริโภคผักปลอดสารพิษที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และได้โภชนาการอย่างคุ้มค่าที่สุด ทำให้มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ

ภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างผักที่ปลูกในสวน

กิจกรรมที่ 4 การเลี้ยงสัตว์

ทางมูลนิธิได้มีการส่งเสริมกิจกรรมเลี้ยงควายในชุมชนคนด้อยโอกาส โดยเฉพาะในกลุ่มคนพิการที่ไม่สามารถทำงานที่หนักๆ ได้ เราได้มีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อควายและนำมาเลี้ยงเพื่อไถนาบ้าง เพื่อการขยายพันธุ์บ้าง มีการส่งเสริมการเลี้ยงหมูพันธุ์พื้นบ้าน เพื่อการบริโภคในครัวเรือน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านๆ มาโครงการนี้ได้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ และมีชุมชนใกล้เคียงที่อยากให้ทางมูลนิธิ ได้ขยายโครงการนี้ไปยังชุมชนที่มีกลุ่มคนพิการไปเรื่อยๆ เพราะทุกคนต่างเห็นถึงผลประโยชน์ที่เอื้อต่อชุมชนโดยตรง

ภาพประกอบกิจกรรม

ควายเอาไถนาเพื่อทุนแรงให้กับคนในชุมชน

เลี้ยงหมูเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

กิจกรรมที่ 5 การเพิ่มศักยภาพแกนนำสตรี

เป็นโครงการที่เพิ่มศักยภาพของแกนนำสตรีในชุมชน จากความสามารถที่มีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วมาเพิ่มโดยการเข้ารับการอบรมผ่านการทำกิจกรรมต่างๆที่ทางมูลนิธิเป็นผู้สนับสนุนแนวคิดและจัดกระบวนการให้ เช่น การจัดอบรมการทำเตาและการเผาถ่านที่ไม่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนสามารถใช้พลังงานที่มีอยู่ในท้องถิ่นในการหุงต้มอย่างเพียงพอและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยผู้ร่วมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงเนื่องจากเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการหุงต้มและฟืน เมื่อนำถ่านมาแทนฟืนกลุ่มแม่บ้านจึงเข้าร่วมเป็นส่วนใหญ่ การจัดอบรมการใช้จักรเย็บผ้าให้กลุ่มสตรี เพื่อเสริมรายได้ในการเย็บผ้าแล้วไปซื้ออาหารจุนเจือครอบครัว นอกจากนี้ยังเป็นการยกระดับการเย็บแบบดั้งเดิมให้เป็นการใช้เครื่องจักร ซึ่งผลตอบรับจากโครงการนี้เป็นไปด้วยดี

ภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างการทอผ้าก็ของกลุ่มสตรี

กลุ่มสตรีเยาวชนให้ความสนใจการใช้เครื่องจักรเย็บผ้า

4. แผนงานการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลากรและเครือข่าย

เป็นการจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ และหัวหน้าผู้ประสานโครงการ ทางมูลนิธิฯ สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางด้านการทำงานเฉพาะด้าน ยังให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความสามารถยิ่งขึ้นและสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในการทำงานและถ่ายทอดสู่ผู้อื่นได้

กิจกรรมที่ 1 จัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนโครงการนำเสนอแหล่งทุนใหม่ๆ

ทางมูลนิธิฯ ร่วมกับอาสาสมัครชาวต่างประเทศของมูลนิธิฯ ได้จัดการอบรมให้กับหัวหน้าผู้ประสานงานโครงการ เจ้าหน้าที่โครงการ เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาในการติดต่อสื่อสารกับแหล่งทุนต่างประเทศ อนึ่งการเขียนโครงการร่วมกับอาสาสมัครชาวต่างประเทศทำให้งานของมูลนิธิฯ เราได้พัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านงานเขียนได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมที่ 2 จัดอบรมการทำโมเดลแผนที่สามมิติในระดับขั้นสูง

ทางมูลนิธิฯ ได้จัดหาวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาจัดกระบวนการอบรมการทำโมเดลแผนที่สามมิติในระดับขั้นสูงให้กับเจ้าหน้าที่โครงการที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือจีพีเอสและการสำรวจรังวัดที่ดินป่า

ชุมชนต่างๆ เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ให้เพิ่มพูนมากขึ้น โดยจัดอบรมที่สำนักงานมูลนิธิฯ ระหว่างวันที่ 10-12 มกราคม 2558

ภาพประกอบกิจกรรม

วิทยากรกำลังอธิบายถึงการอ่านและเขียนแผนที่สามมิติ

ได้รับใบเกียรติบัตรหลังเสร็จสิ้นการอบรม

กิจกรรมที่ 3 การฝึกอบรมทักษะการเป็นผู้นำ

มูลนิธิได้ส่งเจ้าหน้าที่โครงการภาคสนามผู้หญิงจำนวน 2 คนเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเป็นผู้นำ ที่ทางองค์กรสตรีเป็นผู้จัด เป็นระยะเวลา 5 วัน สถานที่ ตำบลแม่ปะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ภาพประกอบกิจกรรม

บรรยากาศในช่วงการฝึกอบรม

5. แผนงานการจัดการทรัพยากรน้ำ

สาละวิน – แม่น้ำที่ยังคงไหลอิสระสายเดียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังคงความบริสุทธิ์มากที่สุดสายหนึ่งในโลก จากเทือกเขาหิมาลัยในบริเวณที่ราบสูงธิเบต สาละวินไหลผ่านมณฑลยูนนานในประเทศจีน สู่อ่าวต่งสูงรัฐฉาน รัฐคะเรนนี่ และรัฐกะเหรี่ยงในประเทศพม่า ผ่านชายแดนไทย-พม่าที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนจะวกกลับสู่พม่าที่สบเมย สู่ทะเลอันดามันที่เมืองเกาะลันตา ชาวจีนเรียก นู่เจียง ชาวพม่า เรียก ทาลวิน ส่วนชนเผ่าต่าง ๆ ในไทยและพม่า เรียกขานว่า แม่น้ำคาง แม่น้ำสายนี้ คือ เส้นเลือดใหญ่ที่ให้ชีวิตแก่ชุมชนและระบบนิเวศโดยรวม เราพบเห็นการก่อตั้งชุมชนริมน้ำสาละวิน เกษตรริมฝั่งสาละวิน การจับปลาในแม่น้ำสาละวิน หรือแม้กระทั่งป่าสาละวินที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและควรรักษาและดูแลอย่างจริงจัง

กิจกรรมที่ 1 การรื้อขยะตามน้ำสาละวิน 14 มีนาคม 2558

ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นการทำพิธีกรรมเกี่ยวกับการรื้อขยะตามน้ำสาละวิน ที่หล่อเลี้ยงชุมชนตามชายฝั่งและเป็น การอนุรักษ์แม่น้ำตามวิถีชีวิตภูมิปัญญาดั้งเดิม ตามประเพณีวัฒนธรรม ตามจารีตประเพณีของแต่ละศาสนา จะเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มชุมชนที่อาศัยอยู่ตามชายฝั่งแม่น้ำมาฟังการเสวนาจากนักวิชาการ มาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

กิจกรรมที่ 2 การผลิตโปสเตอร์พันธุ์สัตว์ฯ ที่ค้นพบในแม่น้ำสาละวิน

ภาพประกอบกิจกรรม

กิจกรรมที่ 3 การส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม สัมมนา ร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่ายแม่น้ำ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ภาพประกอบกิจกรรม

การเป็นตัวแทนขององค์กรเข้าร่วมประชุมกับองค์กรภาคีทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6. แผนงานกิจกรรมที่ร่วมกับองค์กรภาคอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน งานประชุมร่วมกับเครือข่ายต่างๆ

6.1 โครงการ “การเข้าถึงบริการการสื่อสารวิทยุ-โทรทัศน์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าในประเทศไทย”

โครงการการเข้าถึงบริการการสื่อสารวิทยุ-โทรทัศน์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ เพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส) ดำเนินงานโดยมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ตามแผนงานไตรมาสที่สามตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2558 ถึงเดือนธันวาคม 2558 ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ประชุมสร้างเครือข่ายผู้บริโภคระดับสถาบันการศึกษา

ผลการดำเนินงาน ได้จัดการประชุมฝึกอบรมให้นักเรียนตามแผนงานที่ได้เสนอให้กับกองทุนฯ กล่าวคือ ได้จัดประชุมเครือข่ายผู้บริโภคสื่อชนเผ่าระดับสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ การประชุมฝึกอบรมเรื่องโครงการประชุมให้ความรู้และสร้างเครือข่ายการเข้าถึงบริการการสื่อสารวิทยุ-โทรทัศน์ของกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าในประเทศไทย ได้แก่

- 1.1 โรงเรียนบ้านห้วยส้มป่อย หมู่ 8 ต.ดอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2558 มีผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นเด็กนักเรียนชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 แยกเป็นชาย 23 คน ผู้หญิง 26 คน รวม 48 คน
- 1.2 โรงเรียนบ้านขุนแตะ หมู่ 5 ต.ดอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1-6 แยกเป็นชาย 18 คน ผู้หญิง 24 คน รวม 42 คน
- 1.3 โรงเรียนบ้านไทรงาม ต.แม่नाเติง อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2558 นักเรียน มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1-6 แยกเป็นชาย 20 คน ผู้หญิง 22 คน รวม 42 คน
- 1.4 โรงเรียนบ้านแม่หงานหลวง หมู่ 1 ต.ปางหินฝน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมต้นปีที่ 1-3 ที่เป็นชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง แยกเป็นชาย 20 คน ผู้หญิง 30 คน รวม 50 คน
- 1.5 โรงเรียนบ้านแปะสามัคคี ต.ปางหินฝน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1-6 ที่เป็นชนเผ่าลัวะ แยกเป็นชาย 24 คน ผู้หญิง 19 คน รวม 43 คน
- 1.6 โรงเรียนบ้านหนองม่วง หมู่ 4 ต.แม่नाจ อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1-6 ที่เป็นชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง รวมทั้งสิ้น 33 คน
- 1.7 โรงเรียนบ้านแม่ตะละ หมู่ 6 ต.ยังเมิน อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมปีที่ 1-3 ที่เป็นชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง แยกเป็นชาย 20 คน ผู้หญิง 27 คน รวม 47 คน

1.8 โรงเรียนบ้านขุนแม่หยอด ต.แม่นาจร อ.แม่ศึก จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่เป็นชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง แยกเป็นชาย 15 คน ผู้หญิง 24 คน รวม 39 คน

1.9 โรงเรียนบ้านห้วยกุ่ม ต.ป่าโปง อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2558 มีผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่เป็นชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยง แยกเป็นชาย 20 คน ผู้หญิง 40 คน รวม 60 คน

ผลที่ได้รับจากเวทีประชุม

นักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยส้มป่อย และโรงเรียนบ้านขุนแตง ได้เข้าร่วมเวทีประชุมจากการประเมินทั้งสองเวทีทำให้เห็นผลสำเร็จของการจัดเวทีฝึกอบรมฯ นี้พอสมควร เมื่อวัดจากตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมฯ จึงสามารถสรุปผลการฝึกอบรมได้คร่าวๆ ดังนี้

1. นักเรียนได้รู้จัก กสทช.และทราบบทบาทหน้าที่ของ กสทช.มากขึ้น การรู้จักองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับสื่อวิทยุและโทรทัศน์นั้นเด็กนักเรียนสามารถเข้าใจช่องทางการเข้าหาหรือนำเสนอสภาพความต้องการของพวกเขาได้เป็นโอกาสใหม่ๆในการเรียนรู้ทำความรู้จักกับหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตปัจจุบันไม่ว่าการใช้สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และการโทรคมนาคมก็ตาม ความรู้เหล่านี้ไม่ได้มีสอนในตำราเรียนปกติ แต่เป็นบทเรียนที่เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้แก่เขา ทำให้พวกเขาเข้ามามีอยู่จุดที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน สิ่งนี้เองทำให้เด็กเพิ่มพูนความรู้มากกว่าที่อยู่ในตำราเรียน
2. นักเรียนได้ทราบสภาพปัญหาของการสื่อวิทยุ และโทรทัศน์ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ชนเผ่า ได้ทราบและเห็นตัวอย่างสื่อต่างๆที่การนำเสนอผลกระทบจากสื่อในอดีตและปัจจุบัน การเข้าถึงสื่อวิทยุ โทรทัศน์ของชุมชนชนเผ่า ข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรคในการใช้สื่อของนักเรียน แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับการใช้สื่อและโทรทัศน์ นักเรียนได้ทราบถึงคนภายนอกมองภาพลักษณ์ชนเผ่าอย่างไรทั้งภาพลักษณ์ด้านบวกและภาพลักษณ์ด้านลบ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการช่องทางการเข้าถึงสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคมของกลุ่มชาติพันธุ์ นักเรียนได้การระดมสภาพปัญหาในการดูสื่อวิทยุ โทรทัศน์ของนักเรียนทำให้เด็กนักเรียนได้เปิดโลกทัศน์รู้จักค้นหาวิเคราะห์สภาพปัญหาด้วยตนเองเป็นเวทีฝึกฝนเรียนรู้ให้รู้จักคิดรู้จักแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตัวนักเรียนเอง ซึ่งจะปูพื้นฐานไปสู่เด็กเยาวชนที่มีคุณภาพ
3. นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการใช้สื่อวิทยุ โทรทัศน์ วัดจากการประเมินความชอบหรือความสำคัญของงานสื่อ ปรากฏว่าจำนวนนักเรียนให้ความสำคัญกับงานสื่อระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาให้ความสำคัญปานกลาง และให้ความสำคัญในระดับน้อยกับให้ความสำคัญระดับไม่สำคัญมีเพียงไม่กี่คน
4. นักเรียนตระหนักเกิดกลุ่มด้านผู้บริโภคสื่อวิทยุ โทรทัศน์ระดับโรงเรียน ได้มีการตั้งกลุ่มกสทช.น้อยโดยมีโครงสร้างการทำงานเรื่องสื่อที่จะเชื่อมกับเครือข่ายภายนอกในอนาคต มีเครือข่ายที่เชื่อมต่อข้อมูลกันและกันเป็นโอกาสสำหรับการพบปะกับสังคมภายนอกมากกว่าที่เป็นอยู่ในโรงเรียนเช่นทุกวัน เครือข่ายผู้บริโภคกลุ่มชาติพันธุ์หรือกสทช.น้อยนี้จะขยายจากระดับเล็กๆสู่ระดับที่ใหญ่ขึ้นและเข้มแข็งในอนาคตอย่างแน่นอน

5. เกิดเครือข่ายด้านผู้บริโภครีโกลีววิทยุ โทรทัศน์ระดับนักเรียน จำนวน 2 เครือข่าย ได้แก่ เครือข่ายผู้บริโภครีโกลีววิทยุ โทรทัศน์โรงเรียนบ้านห้วยส้มป่อย และเครือข่ายผู้บริโภครีโกลีววิทยุโทรทัศน์โรงเรียนบ้านขุนแตะ โดยมีตัวแทนองค์กรที่มีโครงสร้างอย่างเป็นทางการเพื่อทำหน้าที่ด้านผู้บริโภครีโกลีววิทยุและโทรทัศน์ในอนาคตต่อไป

2. ประชุมระดับสร้างเครือข่ายผู้บริโภคในระดับชุมชนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้านได้แก่

2.1 เวทีประชุมระดับชุมชนบ้านขุนปอน-ห้วยวอก หมู่ 3 ต.บ้านทับ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯแยกเป็นชาย 52 คน ผู้หญิง 9 คน รวม 61 คน

2.2 เวทีประชุมระดับชุมชนบ้านแม่หางานหลวง หมู่ 1 ต.ปางหินฝน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมฝึกอบรบฯแยกเป็นชาย 35 คน ผู้หญิง 42 คน รวม 77 คน จำนวน

2.3 เวทีประชุมระดับชุมชนบ้านหนองม่วง หมู่ 4 ต.แม่ณาจาง อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 15 มีผู้นำชุมชนเข้าร่วมประชุม แยกเป็นชาย 28 คน ผู้หญิง 34 คน รวม 62 คน

2.4 เวทีประชุมชุมชนบ้านขุนวิน หมู่ 16 ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2558 แยกเป็นชาย 22 คน ผู้หญิง 27 คน รวม 49 คน

2.5 เวทีประชุมบ้านไทรงาม หมู่ 10 ต.แม่ปางเต็ง อ.ป่าจ๋อง จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯแยกเป็นชาย 14 คน ผู้หญิง 19 คน รวม 33 คน

2.6 เวทีประชุมบ้านขุนแม่หยอด หมู่ 9 ต.แม่ศึก อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯแยกเป็นชาย 38 คน ผู้หญิง 4 คน รวม 42 คน

2.7 เวทีประชุมบ้านแม่ตะละ หมู่ 7 ต.แม่แดด อ.กัลยาณิวัฒนา จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯ แยกเป็นชาย 22 คน ผู้หญิง 28 คน รวม 50 คน

2.8 เวทีประชุมบ้านห้วยอีค่าง หมู่ 1 ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯ แยกเป็นชาย 25 คน ผู้หญิง 40 คน รวม 65 คน

2.9 เวทีประชุมบ้านแม่ลานคำ หมู่ 6 ต.สะเมิงใต้ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯ แยกเป็นชาย 6 คน ผู้หญิง 29 คน รวม 35 คน

2.10 เวทีประชุมบ้านหนองเขียว หมู่ 12 ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯ แยกเป็นชาย 37 คน หญิง 11 คน รวม 47 คน

2.11 เวทีประชุมบ้านป่าโป่ง หมู่ ต.ป่าโป่ง อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2558 มีผู้นำชุมชนและผู้สนใจเข้าร่วมประชุม-ฝึกอบรบฯ แยกเป็นชาย 30 คน หญิง 21 คน รวม 51 คน

ผลที่ได้รับจากการประชุมเวทีระดับชุมชนทั้งสองหมู่บ้าน

1. ผู้นำชุมชนได้รับความรู้ไม่ต่างไปจากกลุ่มนักเรียนกล่าวคือ ผู้เข้าร่วมประชุมได้รู้จัก กสทช.และทราบบทบาทหน้าที่ของ กสทช.มากขึ้น การรู้จักองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับสื่อวิทยุและโทรทัศน์นั้นผู้นำเข้าใจช่องทางในการเข้าหาหรือนำเสนอสภาพความต้องการของพวกเขาได้เป็นโอกาสใหม่ในการเรียนรู้ทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตปัจจุบันไม่ว่าการใช้สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และการโทรคมนาคมก็ตาม ความรู้เหล่านี้ยังไม่มีหน่วยงานใดได้มาให้ความรู้แก่เขา จึงเป็นเวทีแรกที่ผู้นำสะท้อนว่าเป็นเวทีที่ให้โอกาสสำหรับพวกเขาซึ่งเป็นประโยชน์กับการทำงานของผู้นำบางคนที่มีบทบาทพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมของตนเองด้วย
2. ผู้นำชุมชนได้รับทราบสภาพปัญหาของการสื่อวิทยุ และโทรทัศน์ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ชนเผ่า ได้ทราบและเห็นตัวอย่างสื่อต่างๆที่การนำเสนอผลกระทบจากสื่อในอดีตและปัจจุบัน การเข้าถึงสื่อวิทยุ โทรทัศน์ของชุมชนชนเผ่า ข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรคในการใช้สื่อของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับการใช้สื่อและโทรทัศน์ ผู้นำชุมชนได้ทราบจากการนำเสนอตัวอย่างมุมมองหรือภาพลักษณ์ชนเผ่าโดยเฉพาะการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับเผ่าพันธุ์ปกากะญอทั้งภาพลักษณ์ด้านบวกและภาพลักษณ์ด้านลบ ผู้นำชุมชนได้เรียนรู้วิธีการช่องทางในการเข้าถึงสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคมของกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้นำชุมชนได้การระดมสภาพปัญหาในการดูสื่อวิทยุ โทรทัศน์ของชุมชนตัวเองทำให้เป็นคนที่มีโลกทัศน์รู้จักค้นหาวิเคราะห์สภาพปัญหาด้วยตนเองเป็นเวทีฝึกฝนเรียนรู้ให้รู้จักคิดรู้จักแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตัวของผู้นำชุมชนเอง ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องสื่อวิทยุ โทรทัศน์ของชุมชนในอนาคตต่อไป
3. ผู้นำชุมชนเล็งเห็นความสำคัญของการใช้สื่อวิทยุ โทรทัศน์ วัตถุประสงค์จากการประเมินความชอบหรือความสำคัญของงานสื่อ ปรากฏว่าจำนวนผู้นำชุมชนมีความเห็นสำคัญในแนวทางเดียวกับนักเรียนกล่าวคือผู้นำชุมชนให้ความสำคัญกับงานสื่อระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาให้ความสำคัญปานกลาง และให้ความสำคัญในระดับน้อยกับให้ความสำคัญระดับไม่สำคัญมีเพียงคนเดียว โดยให้เหตุผลว่าเรื่องของปากท้องมีความสำคัญกว่าข่าวที่นำเสนอ จึงไม่สนใจกับข่าวที่นำเสนอในแต่ละวัน
4. ผู้นำชุมชนได้ตระหนักถึงปัญหาจากการนำเสนอข่าวที่เกิดผลกระทบด้านลบต่อชนเผ่า เพื่อให้การแก้ไขปัญหาให้เกิดผลเป็นรูปธรรมการสร้างกลุ่มด้านผู้บริโภคนสื่อวิทยุ โทรทัศน์จึงมีความจำเป็น ผู้นำทั้งสองเวทีได้ออกมาแสดงตัวตนที่จะเป็นตัวแทนหมู่บ้านในการติดตามสอดส่องเรื่องการเข้าถึงสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ในเวทีประชุมได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านผู้บริโภคนสื่อขึ้นโดยมีโครงสร้างการทำงานในรูปคณะกรรมการโดยมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นสมาชิกกลุ่ม ซึ่งจะได้เป็นตัวแทนในการเข้ารับการพัฒนาตนเองและเข้าร่วมกับเครือข่ายด้านผู้บริโภคนสื่อวิทยุ โทรทัศน์ต่อไป
5. เกิดเครือข่ายด้านผู้บริโภคนสื่อวิทยุ โทรทัศน์ จำนวน 2 เครือข่าย ได้แก่ เครือข่ายผู้บริโภคนสื่อวิทยุ โทรทัศน์บ้านขุนปอน-ห้วยวอก และเครือข่ายผู้บริโภคนสื่อวิทยุโทรทัศน์บ้านแม่หงานหลวง โดยมีตัวแทนองค์กรที่มีโครงสร้างอย่างเป็นทางการเพื่อทำหน้าที่ด้านผู้บริโภคนสื่อวิทยุและโทรทัศน์ในอนาคตต่อไป

1. สารคดีเชิงข่าว เรื่อง “เดปอถู” ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับสิ่งแวดล้อม คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ เป็นสารคดีที่ผลิตขึ้นมาเพื่อให้เห็นว่าองค์ความรู้ภูมิปัญญาของชนเผ่าปกากะญอกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญต่อการดำเนินวิถีชีวิตของชนเผ่าปกากะญออย่างไร สารคดีเดปอถูนี้ได้มีการสัมภาษณ์ผู้นำชนเผ่าปกากะญอในพื้นที่อำเภอแม่วาง จ.เชียงใหม่ และบทความนำเรื่องเป็นภาษาชนเผ่าปกากะญอหรือกะเหรี่ยงสกอร์ มีตัวอักษรวิ่งเป็นภาษาไทยเพื่อให้คนภายนอกที่ดูสารคดีนี้ได้เข้าใจด้วย สารคดีเดปอถูนี้จะกลับไปทำการเผยแพร่ให้แก่เด็กนักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ รวมทั้งชุมชนชนเผ่าปกากะญอ และเผยแพร่ลงในโซเชียลมีเดีย เช่น ยูทูบ เฟสบุ๊ก เป็นต้น

2. สารคดีเชิงข่าวเรื่อง “ภาพลักษณ์จำเลยสังคม” เป็นสารคดีเชิงข่าวที่ถ่ายทำขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนการสะท้อนปัญหาของพี่น้องชนเผ่าม้งต่อภาพลักษณ์ที่สังคมมองพวกเขาว่าเป็นปัญหาสังคม เช่น การนำเสนอข่าวที่เหมารวมว่าชนเผ่าม้งค้ายาบ้า หรือชนเผ่าม้งทำลายป่าต้นน้ำ ใช้สารเคมีในการเกษตร ฯลฯ ภาพลักษณ์นี้ได้ตีตราให้ชนเผ่าม้งเป็นจำเลยทางสังคมโดยปริยาย ขณะที่ความจริงแล้วผู้ที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดมีทุกเผ่าพันธุ์ ดังนั้นพวกเขาเห็นการนำเสนอข่าวลักษณะเหมารวมเผ่าม้งนั้นทำให้ได้รับผลกระทบถึงคนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนั้นๆ จึงเป็นปัญหาที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสมควรรับพิจารณาต่อสิ่งที่ผู้นำชนเผ่าม้งได้สะท้อนออกมา สารคดี ม้ง จำเลยสังคม มีการสัมภาษณ์ผู้นำชาวบ้านที่บ้านแม่สาใหม่ ต.โป่งแยง อ.แม่อริม จ.เชียงใหม่ และสัมภาษณ์ผู้นำเครือข่ายสิ่งแวดล้อมม้ง บทสัมภาษณ์มีทั้งภาษาม้งและภาษาไทย สารคดีชุดนี้มุ่งหวังให้สังคมเห็นใจเข้าใจชนเผ่าม้งมากขึ้น อีกทั้งจะได้เผยแพร่กลับไปสู่โรงเรียนและชุมชนชนเผ่าม้งได้ตระหนักในเรื่องการรักษาสิทธิของชนเผ่าอีกทางหนึ่ง

3. สารคดีเชิงข่าวเรื่อง “อีตاماหลัว” เป็นสารคดีพิธีบูชาเทพฯของชนเผ่าลีซู ซึ่งเป็นเทพศักดิ์สิทธิ์ที่คอยปกปักรักษาสรรพสิ่ง สารคดี “อีตاماหลัว” ได้สัมภาษณ์ผู้นำชนเผ่าลีซูที่ประกอบพิธีกรรม “อีตاماหลัว” และสัมภาษณ์ผู้นำชาวบ้านบ้านสันป่าเทียง ต.เมืองคอง อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ ซึ่งประกอบพิธีกรรม “อีตاماหลัว” ทุกปี นอกจากนี้ได้สัมภาษณ์ผู้นำชนเผ่าที่ทำงานองค์กรเอกชนซึ่งเป็นมุมมองที่เชื่อมโยงกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารของชนเผ่าลีซู อีกครั้งมุมมองด้านการส่งเสริมฟื้นฟูพิธีกรรมเพื่ออธิบายให้เห็นความสำคัญของพิธีกรรม “อีตاماหลัว” อย่างไร เช่นกันสารคดีชุดนี้จะทำการเผยแพร่ให้แก่เด็กเยาวชนชนเผ่าลีซู และชุมชนได้ศึกษาฟื้นฟูพิธีกรรมนี้ต่อไป

4. สารคดีเชิงข่าวเรื่อง “มอเหลว” เป็นสารคดีเชิงข่าวที่เกี่ยวกับพิธีกรรมบูชาเทพฯ ของชนเผ่าลาหู่ โดยมีผู้นำที่เรียกว่า “โตโบ” เป็นผู้นำทางศาสนาประกอบพิธีกรรม “มอเหลว” ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าที่ชนเผ่าลาหู่ได้จัดไว้สำหรับประกอบพิธีกรรมนี้โดยเฉพาะ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องข้องกับการเคารพต่อเทพฯ ที่ดูแลปกปักรักษาคนและทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้นพื้นที่ประกอบพิธีกรรมมอเหลวนั้นถือเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชนเผ่าลาหู่ให้ความเคารพนับถือ สารคดีชุดนี้ได้สัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำทางความเชื่อ และผู้นำฝ่ายปกครองท้องถิ่นเป็นภาษาลาหู่และภาษาไทย ทั้งนี้มีอักษรภาษาไทยวิ่งกำกับเพื่อให้คนไทยสามารถรับชมสารคดีนี้ได้ โดยจะทำการผลิตเพื่อกลับมาเผยแพร่ให้แก่โรงเรียนและชุมชนที่ไม่ได้มีพิธีกรรม “มอเหลว” แล้วได้ศึกษาเผยแพร่ให้แก่เยาวชนรุ่นหลังต่อไป

5. สารคดีเชิงข่าวเรื่อง “ฟ็อนดาบ” ของชนเผ่าลัวะ หรือลเวีอะ ชนเผ่าลัวะเป็นชนเผ่าที่มีประวัติศาสตร์ในดินแดนล้านนามายาวนานอีกชนเผ่าหนึ่งซึ่งมีจารีตประเพณี ศิลปะวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมายาวนาน อย่างไรก็ตาม ด้วยสังคมที่เปลี่ยนแปลงนี้ทำให้ชนเผ่าลัวะจำนวนมากได้ถูกกลืนไปเป็นคนเมืองเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ความเป็นชาติพันธุ์ชนเผ่าลัวะถูกลบเลือนไปค่อนข้างมาก ศิลปะการแสดงของชนเผ่าลัวะมีหลายอย่างหนึ่งในนั้นคือการฟ็อนดาบเป็นทั้งศิลปะและวิชาการป้องกันตัว ซึ่งนับวันจะหายากขึ้น สารคดีการฟ็อนดาบของชนเผ่าลัวะนี้มีการสาธิตการรำดาบด้วยท่วงท่าต่างๆให้ทำการศึกษาเรียนรู้ เด็กเยาวชนที่มีความสนใจจะสืบทอดสามารถเรียนรู้จากสารคดีฟ็อนดาบได้ ซึ่งจะมีการผลิตซ้ำเพื่อกลับไปเผยแพร่ให้เด็กเยาวชนชนเผ่าลัวะได้ศึกษาเรียนรู้สืบทอดต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

เนื่องจากการผลิตสารคดีมีข้อจำกัดต้องเป็นภาษาชนเผ่า 5 ภาษา ในการผลิตเริ่มตั้งแต่การถ่ายทำกระทั่งขั้นตอนการตัดต่อ เป็นไปอย่างยากลำบากเนื่องจากคณะจัดทำสื่อชิ้นนี้ไม่มีความเข้าใจภาษาชนเผ่า ดังนั้นต้องขอความร่วมมือจากผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาชนเผ่าเหล่านั้นได้ เป็นกระบวนการขั้นตอนที่ที่ต้องใช้เวลามาก ทำให้ไม่สามารถส่งผลงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในไตรมาสแรก อีกทั้งงบประมาณในการผลิตน้อยเนื่องจากก่อนหน้านี้มูลนิธิฯ มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานสื่อซึ่งมีความชำนาญในการผลิตสื่อสารคดี แต่หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวได้ศึกษาต่อที่ต่างประเทศทำให้งบประมาณที่ได้รับบริการสนับสนุนไม่เพียงพอต่อค่าจ้างบุคคลภายนอก เพื่อให้แผนงานเป็นไปตามสัญญาที่ทำกับกองทุนฯ ทางมูลนิธิฯจึงหาหนทางแก้ไขปัญหาทุกวิถีทางเพื่องานได้ดำเนินต่อ เช่น รับผิดชอบค่าใช้จ่ายระหว่างการถ่ายทำสารคดีทั้ง 5 เรื่อง เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น

3. จัดทำแผนและแบบสอบถาม

ในการประชุมจัดทำแผนและแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลพื้นฐานด้านวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อให้แกนนำระดับชุมชนและแกนนำระดับสถาบันการศึกษานำไปสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายแล้วเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อนำไปพัฒนาสื่อวิทยุ โทรทัศน์ในอนาคตต่อไป ในการประชุมวางแผนงานออกแบบสำรวจข้อมูลด้านวิทยุ โทรทัศน์ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2558 ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม จำนวน 7 คน ได้เชิญบุคคลภายนอกที่มีความรู้ด้านสื่อมาให้ความเห็นใน

การออกแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้มาให้ความเห็นและช่วยกันออกแบบสอบถามสำรวจผู้บริโภคลือวิทยุและโทรทัศน์ ในการประชุมได้แบบสำรวจในการใช้สื่อวิทยุและโทรทัศน์จำนวน 1 ชุดเพื่อประกอบการจัดเวทีฝึกอบรมการจัดเก็บข้อมูลให้แก่ผู้นำเด็กนักเรียนและผู้นำชุมชนไปทำการสำรวจจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายต่อไป

ภาพประกอบกิจกรรม

ได้ผลิตแผ่นพับโครงการการเข้าถึงบริการการสื่อสารวิทยุ-โทรทัศน์ของกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าในประเทศไทย จำนวน 1 รายการ เป็นภาษาไทยทั้งนี้กลุ่มเป้าหมายโดยส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นเอกสารสำหรับเผยแพร่ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการฯ รับทราบ ประกอบด้วยความเป็นมาของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย แผนงานและกิจกรรมการดำเนินงาน ข้อมูลผู้นำเนินโครงการ ข้อมูลผู้สนับสนุนโครงการ เป็นต้น

6.2 โครงการ การจัดสรรพื้นที่ชุมชนพื้นเมืองต่าง ๆ เพื่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิหลังของพื้นที่โครงการ

พื้นที่โครงการ, แนวเทือกเขาตะนาวศรี ตั้งอยู่ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สำคัญอย่างยิ่ง มีพื้นที่เป็นจำนวนมากและมีความหลากหลายของพรรณไม้และสัตว์ป่าที่ยังคงเหลืออยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตลอดแนวเทือกเขาตะนาวศรี, บริเวณรกร้างว่างเปล่าแนวราบประกอบด้วยป่าไม้ที่มีค่าควรแก่การอนุรักษ์ไว้อย่างยิ่ง ซึ่งปกคลุมในแถบฝั่งตะวันตกของประเทศไทยและตะวันออกประเทศเมียนมาร์ พืชพันธุ์ที่อยู่ในพื้นที่บริเวณต่าง ๆ คือพืชที่ขึ้นตามเชิงเขาที่เป็นหินแข็ง, ป่าผสม, ป่าผลัดใบ, ป่าเต็งรังและป่าดิบแล้ง (รวมทั้งป่าดิบ), และพื้นที่ป่าไผ่ขนาดใหญ่ พื้นที่ป่าเป็นแหล่งอาศัยที่เหมาะสมของเสือ ส้มเสร็จ และช้าง และบริเวณที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์ของเกาะสุมาตราตอนเหนือเคยเป็นที่อยู่อาศัยของแรดสุมาตราเหนือ แม้ว่าไม่มีแรดสุมาตราอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้อีกต่อไป และแรดเกาะสุมาตราตอนเหนือจะถือว่าเป็นสายพันธุ์ที่สูญพันธุ์แล้ว ตามที่องค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกแห่งประเทศไทย เทือกเขาตะนาวศรีระหว่างห้วยขาแข้ง ห้วยใหญ่นเรศวรและแก่งกระเจาน, กุยบุรี มีการจัดอันดับให้อยู่ในลำดับต้นๆ ของโลกในเรื่องของการอนุรักษ์เสือที่เกิดจากการร่วมมือกันระหว่างประเทศอินเดียและไซบีเรีย คนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนตามชายแดนไทยพม่าได้รับผลกระทบโดยตรงจากโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ในปีที่ผ่านมาป่าไม้ขนาดใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้และทรัพยากรดินที่เหมาะสมแก่การเกษตร ได้ถูกตัดโค่นลงเพื่อใช้เป็นพื้นที่ปลูกยาง ปาล์มน้ำมันและทำสวน เหตุการณ์ดังกล่าวได้ก่อให้เกิด ความเสียหายอย่างรุนแรงถึงคุณภาพชีวิต ในรูปแบบของการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมในท้องถิ่น เศรษฐกิจในครัวเรือนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่น

ผลของการพัฒนานี้ทำลายทรัพยากรในด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ ทำให้ความอุดมสมบูรณ์และสุขภาพของมนุษย์แย่ลง และทำลายแหล่งที่อยู่ ความโชคร้ายจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบเพิ่มความอ่อนแอให้กับชุมชนที่ยากจนมากยิ่งขึ้น ทำลายแหล่งที่มาของรายได้และบั่นทอนการดำรงชีวิตอย่าง

ยั่งยืนของพวกเขา นอกจากนี้บ่อยครั้งสมาชิกของชุมชนบางส่วน นำมาใช้ในการประกอบอาชีพที่มีรายได้ไม่ยั่งยืน เช่น การมีส่วนร่วมในการลักลอบตัดไม้ รุกป่าไผ่และร้อนทองไปตามแม่น้ำ

ดังนั้นการแทรกแซงแบบองค์รวม เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อโอกาสในการทำมาหากินเพิ่มขึ้นผ่านทางภาคเกษตรในระบบนิเวศที่ยั่งยืนสำหรับการผลิตที่มีคุณภาพสูงระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและชุมชนตามการส่งเสริมที่มีการร่วมมือกัน ด้วยการมุ่งเน้นในการมีส่วนร่วมของสตรีในชุมชนที่ยากจนที่อาศัยอยู่โดยรอบเทือกเขาตะนาวศรี

เป้าหมายโครงการ

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาที่ได้รับการปรับปรุงสำหรับการปกป้องระบบนิเวศเทือกเขาตะนาวศรี และผู้อยู่อาศัยโดยการดำเนินการวิจัยความรู้ตามท้องถิ่น
2. มีการแจ้งให้คนพื้นเมืองทราบเกี่ยวกับโครงการพัฒนาและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล
3. การผลิตวีดีโอสารคดีสำหรับการให้พื้นที่เพื่อชุมชนพื้นเมืองในท้องถิ่นเพื่อให้พวกเขาได้บอกเล่าเรื่องราวของตัวเองที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมของพวกเขา

กิจกรรมต่าง ๆ

การบันทึกข้อมูลความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงการได้บันทึกเอกสารภูมิปัญญาท้องถิ่นของการมุ่งเน้น การพยากรณ์อากาศโดยการสังเกตลักษณะ ต่าง ๆ ของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ลักษณะเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณเตือนภัยที่จะเกิดขึ้นของธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ ยกตัวอย่างเช่น ตามที่ผู้สูงอายุจากหมู่บ้าน Kasawwah (กะซอวา) กล่าวว่าฝนจะมาภายในวันที่มีหมอกล้อมรอบยอดภูเขา

มะเดื่อป่า (อุทุมพร)

หมอกล้อมรอบยอดภูเขา

ขุ่นในลำไม้ไผ่

ผู้อาวุโสอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ

ชาวชุมชนอีกคนบอกกับเราว่าพายุลูกใหญ่จะมาเมื่อมดทำรังในดิน เพื่อจะได้รู้ถึงปริมาณของฝน ผู้อาวุโสได้สังเกตต้นผลมะเดื่อป่า (อุทุมพร) ถ้าต้นมะเดื่อออกผลส่วนบนของลำต้น ต้นฤดูฝนจะมีปริมาณน้ำฝนมาก ถ้าต้นมะเดื่อออกผลบริเวณโคนต้น ปลายฤดูฝนจะมีฝนปริมาณน้ำฝนมากเป็นต้น นอกจากนี้ ชาวชุมชนยังได้เผยแพร่เคล็ดลับเกี่ยวกับวิธีการถนอมอาหารแบบธรรมชาติอีกด้วย

ความรู้และภูมิปัญญาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้มีการแลกเปลี่ยนกันในหลายประเทศ โดยการส่งเสริมความรู้เหล่านี้เพื่อผู้คนที่ได้ตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเป็นสิ่งที่เป็อนหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติ สิ่งที่ชาวบ้านได้เรียนรู้ระหว่างการดำเนินขั้นตอนนี้คือ

1. ความรู้และภูมิปัญญาชาวบ้านได้รับการปฏิบัติสืบทอดต่อๆ กันมาหลายชั่วอายุคน
2. เมื่อสิ่งที่พวกเขาเคยสังเกตได้กลายเป็นจริง จากนั้นพวกเขาก็ลงมือปฏิบัติครั้งแล้วครั้งเล่าจนกระทั่งกลายเป็นทฤษฎี
3. ความรู้และภูมิปัญญาชาวบ้านนั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น
4. ความรู้และภูมิปัญญาชาวบ้านจะสูญหายไปเมื่อสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลง

การวิจัยความรู้พื้นฐานในท้องถิ่น

หลังจากที่ได้ค้นคว้าหาความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นของคนพื้นเมืองโดยการดำเนินการวิจัย จากงานวิจัยท้องถิ่นที่มีอำนาจเป็นตัวชี้วัดของการเพิ่มขีดความสามารถ ได้แก่ 1) ความมั่นใจในการพูดคุยกับบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนของพวกเขา 2) การปรับปรุงทักษะในการวิเคราะห์สำหรับการแก้ปัญหา 3) เพิ่มอำนาจต่อรองกับบริษัทและหน่วยงานโดยการลงมติเป็นเอกฉันท์ ฯลฯ เป็นต้น ชาวบ้านแสดงออกถึงความกระตือรือร้นและด้วยความมั่นใจในการจับปลา พิซสมุนไพรร และผักป่า กินได้ ที่พบได้ทั่วไปในป่า ดังผลที่ตามมาต่อไปนี้

กลุ่มสตรีกำลังจำแนกและระบุชื่อผักป่าที่สามารถกินได้

1. บ้านที่ผักสมุนไพรรในป่าของพวกเขาได้ 123 ชนิด
2. บ้านที่ผักสมุนไพรรป่าได้ 120 ชนิด
3. บ้านที่ต้นไม้ในป่าได้ 162 ชนิด
4. บ้านที่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมได้ 65 ชนิด

ผลการวิจัยพบว่าพื้นที่ชุ่มน้ำนั้นมีบทบาทที่สำคัญหลายอย่างในระบบนิเวศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกักเก็บน้ำในดินเพื่อควบคุมน้ำท่วม ดูดกลืนก๊าซคาร์บอนและรักษาหน้าดินของชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการพิจารณามากที่สุดว่ามีความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ เป็นสถานที่ที่มีความหลากหลายของพรรณพืช สัตว์และสิ่งมีชีวิต ผลการวิจัยพื้นที่ชุ่มน้ำที่จะใช้สำหรับการรณรงค์ต่อต้านการขยายตัวของบริษัทปาล์มน้ำมันที่แสดงให้เห็นว่าระบบนิเวศป่าในพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญได้รับความเสียหายโดยบริษัท

ชาวบ้านมีความกระตือรือร้นในการทำงานเกี่ยวกับความรู้ของท้องถิ่นตามการวิจัยซึ่งทำให้พวกเขาารู้สึกง่ายและสนุกกับมัน นอกจากนี้พวกเขาได้เรียนรู้ว่าพวกเขามีความรู้มากมายที่จะต้องบันทึกไว้ในกระดาษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นเครื่องมือในการยืนยันให้บุคคลภายนอกรู้ว่าชาวบ้านรู้เกี่ยวกับทรัพยากรของตัวเองมากกว่าบุคคลคนภายนอก

งานบวชป่า

เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2015 มีเหตุการณ์ที่เรียกว่า การบวชป่าถูกจัดขึ้น พื้นที่ลุ่มน้ำถูกนำเสนอให้เป็นพื้นที่สำหรับการบวชป่า จุดมุ่งหมายของการบวชป่าคือการประกาศต่อสาธารณะว่า พื้นที่ป่าในแหล่งนั้นเป็นพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครอง ในกรณีนี้การป้องกันป่าต้นน้ำวัตถุประสงค์ของการป้องกันป่าต้นน้ำคือ

1. เพื่อการอนุรักษ์แหล่งน้ำที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนในอนาคต
2. เพื่อทำให้มีทรัพยากรน้ำที่สะอาดและปลอดภัยเพียงพอ
3. เพื่อเป็นการกู้คืนระบบนิเวศลุ่มน้ำ
4. เพื่อให้แน่ใจว่ามีน้ำเพียงพอสำหรับการบริโภคในครัวเรือนและการเกษตรในประเทศ

ชาวบ้านได้วางกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ลุ่มน้ำของตัวเอง คือ

1. ห้ามไม่ให้ใครมาเก็บเกี่ยวหรือกำจัดพืชและดอกไม้ที่บริเวณลุ่มน้ำ
2. ห้ามไม่ให้มีการถางป่า ที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำเหมืองแร่, การเกษตร, หรือการขยายที่ดินเอกชน
3. ห้ามมีกิจกรรมใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำที่บริเวณลุ่มน้ำ
4. ห้ามไม่ให้มีการเก็บกล้วยไม้ป่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ทั้งสิ้น
5. ต้นไม้ทุกชนิดที่ไม่ใช่พันธุ์พื้นเมืองไม่ได้รับอนุญาตที่จะใช้สำหรับการปลูกป่า
6. ระบบการจัดหาน้ำสำหรับใช้ในประเทศจะต้องไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศลุ่มน้ำ
7. น้ำจากพื้นที่ลุ่มน้ำจะต้องไม่ถูกใช้สำหรับการทำธุรกิจส่วนตัว
8. NTFP สามารถเก็บรวบรวมเพื่อการบริโภคในครัวเรือนได้เท่านั้น

การศึกษาสิ่งแวดล้อม

เพื่อเพิ่มความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตดั้งเดิมที่กลมกลืนกับธรรมชาติและวิถีชีวิตที่ทันสมัยที่ไม่ดูแลสุขภาพแวดล้อม โครงการจะดำเนินโปรแกรมการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งมุ่งเน้นการสร้างกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าแทนที่จะให้การบรรยาย

ชุมชนมีการจัดงานรณรงค์วันสิ่งแวดล้อมโลก ในวันที่ 5 มิถุนายน การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการในระหว่างการจัดงาน มีการจัดการแข่งขันกิจกรรมหลักๆ เช่น 1) การประกวดวาดภาพในระดับที่ต่าง ๆ 2) นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ของสินค้าป่าไม้ 3) การประกวดการสานตะกร้าไม้ไผ่ 4) การปลูกต้นไม้ ฯลฯ เป็นต้น การประกวดวาดภาพในหัวข้อความเสื่อมโทรมของป่า ดึงดูดให้ชาวบ้านมากกว่า 30 คนและนักเรียนเข้าร่วมในการประกวด ศิลปินที่ได้รับการชื่นชมผลงานมากที่สุดถูกขอให้อธิบาย แรงงูใจของเขาในการวาดภาพของความเสื่อมโทรมของป่าด้วย

สำหรับนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ป่าไม้ ผู้เข้าร่วมได้ทำบางสิ่งบางอย่าง จากทรัพยากรป่าไม้ ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม และการดำรงชีวิต

การประกวดการทอผ้าการสานตะกร้าไม้ไผ่ เป็นกิจกรรมที่น่าตื่นตาตื่นใจ ขณะที่คู่(ชายและหญิง) จะต้องตัดและจักสานชิ้นงานสองชิ้นภายในหนึ่งชั่วโมงตามด้วยการจัดการประกวดการอภิปราย เช่น 1)เรายังคงมีทรัพยากรเหล่านี้หรือไม่ เพราะอะไร 2) อะไรคือความท้าทายในการรักษาทรัพยากรเหล่านี้ 3) วิธีการที่เราสามารถทำให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้ทรัพยากรเหล่านี้ยังคงอยู่

มีการปลูกต้นไม้ 1,000 ต้นตลอดระยะ 2 กิโลเมตรไปตามถนนในระหว่างการแข่งขัน พันธุ์ไม้ต่าง ๆ ในท้องถิ่นได้รับการคัดเลือกและปลูกโดยชาวบ้าน ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมเป็นผลให้โครงการยืนยันว่า ความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมและการศึกษาผ่านสิ่งเหล่านี้มีประสิทธิภาพมากกว่าการบรรยายอย่างเป็นทางการ

สื่อต่าง ๆ

1. มีการผลิตโปสเตอร์ของสายพันธุ์สัตว์น้ำ พืชสมุนไพร ผักป่า ที่กินได้มาจากการวิจัยเป็นฐานความรู้ในท้องถิ่นสามชนิด จำนวนอย่างละ 1,000 แผ่น
2. มีการพิมพ์หนังสือ Kamoethway (กะโมเทว) จำนวน 1,000 เล่ม
3. มีการจัดตั้งการปกป้องเขตรักษาพันธุ์ของชุมชนสองที่
4. มีการจัดกิจกรรมบวชป่าและพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองโดยชุมชน
5. มีการผลิตวิดีโอสารคดีสี่เรื่อง
6. มีการปลูกต้นไม้ 1,000 ต้นในวันสิ่งแวดล้อมโลก

ข้อสรุป

โครงการนี้จึงมีประสิทธิภาพในแง่ของการให้โอกาสกับองค์กรตามท้องถิ่นที่จะเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการที่จะมีส่วนร่วมในการต้านภัยคุกคามภายนอกใด ๆ เพื่อจะป้องกันการเข้ามาหาหินและทรัพยากรธรรมชาติของพวกเขาโดยการใช้ความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้นตามกระบวนการ ถ้าปราศจากการมีส่วนร่วมที่แข็งแกร่งและการกระตือรือร้นของคนที่ได้รับผลกระทบในท้องถิ่นในกระบวนการใด ๆ นั้น คุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นจะไม่สามารถปรับตัวดีขึ้นได้ เช่นเดียวกับปัญหาที่เกิดจากความเสียหายของสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถแก้ไขได้ สุดท้ายนี้ โครงการยังไม่จบแต่หมายถึงทำให้คนในท้องถิ่นทำงานร่วมกันสำหรับในการปกป้องทรัพยากรของตนเองของพวกเขาจากการแสวงหาผลประโยชน์โดยผ่านการจัดการอย่างยั่งยืน

6.3 โครงการพัฒนาชนบทแบบบูรณาการ (BRIDGE Project)

ในปีนี้แผนงานของ BRIDGE มีโครงการต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ถึงแม้ว่าบางโครงการยังคงต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมให้มากขึ้นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยจะสรุปเป็นโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรี

เป็นโครงการที่เน้นการอบรมเป็นหลักเพื่อสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มของสตรีและต้องการให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในการดำเนินงาน และเป็นการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มสตรีอีกทางหนึ่ง การอบรมวิชาชีพต่างๆ เช่น หัตถกรรมทอผ้า การเย็บผ้าด้วยจักร ซึ่งกลุ่มสตรีจะใช้เวลารว่างจากการทำงานมาเย็บกระโปรง กระเป๋า และมาทอเสื่อ เป็นต้น มีการสนับสนุนกลุ่มสตรีไปแล้ว 240 คน และมีผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรง จำนวน 1,116 คน นอกจากนี้แล้วยังมีการสร้างเครือข่ายไปยังชุมชน จังหวัดอื่นอีกด้วย

กลุ่มสตรีจะใช้เวลารว่างในการเย็บผ้า ทอผ้า

2. โครงการความมั่นคงด้านอาหาร

BRIDGE ได้จัดอบรมการเกษตรเชิงนิเวศและฝึกภาคปฏิบัติให้กับชุมชน มัธยงายงตลอดทั้งปี เพื่อแก้ไขสภาพความเป็นอยู่มาปรับปรุงใช้กับความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น ตลอดจนทำการวิจัยข้าวและการทำฟาร์มทดลอง จัดอบรมการปลูกข้าวโดยวิธีเกษตรอินทรีย์ให้กับชุมชนอีกด้วย

โครงการเกษตรอินทรีย์ BRIDGE ได้ส่งเสริมการฝึกอบรม การทำฟาร์มผักปลอดสารพิษ การฝึกอบรมเทคนิคการทำฟาร์มปุ๋ยหมัก การทำปุ๋ยจากธรรมชาติ การทำปุ๋ยจากผลไม้และการกำจัดศัตรูพืช โดยสนับสนุนให้มีการปลูกผักพันธุ์ท้องถิ่นเท่านั้น โดยมีชุมชนที่ให้ความสำคัญในโครงการนี้เป็นจำนวนมาก

ได้มีการทดลองปลูกพันธุ์ข้าวท้องถิ่นจำนวน 12 ชนิดในฟาร์มทดลอง และหลังจากเสร็จสิ้นงานวิจัยจะคัดเลือกพันธุ์ที่ดีที่สุดเพื่อนำไปแจกจ่ายให้กับชุมชนเพื่อที่จะทำการเพาะปลูกต่อไป

3. โครงการการรณรงค์สิ่งแวดล้อมให้กับเด็กและเยาวชน

เป็นการจัดงานเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงภัยสิ่งแวดล้อมและเป็นการสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาป่า โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมทั้งหมดมากกว่า 500 คน จาก 2 โรงเรียน

4. โครงการสื่อสิ่งพิมพ์ชุมชน

เป็นการผลิตวารสารสื่อสิ่งแวดล้อมภาษาท้องถิ่น ซึ่งได้ตีพิมพ์จำนวน 2 ครั้งต่อปี แต่แต่ละครั้งจะพิมพ์ออกมาจำนวน 2,000 เล่ม โดยบทความสื่อที่ตีพิมพ์นั้นจะเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ของผู้สูงอายุและเยาวชนในชุมชน โดยประเด็นหลักๆ จะเน้นในเรื่องสิ่งแวดล้อม และเรื่องราวของคนในชุมชนอีกด้วย

การดำเนินงานของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ร่วมกับองค์กรชาวบ้าน องค์กรภาคีเครือข่าย หน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน

ดำเนินงานด้านการเกษตรยั่งยืน

ด้วยวิถีชีวิตของชนเผ่ากะเหรี่ยงประกอบอาชีพการเกษตรกรรมในรูปแบบเกษตรยั่งยืน มีการปลูกพืชหลากหลายที่ใช้สอยเป็นปัจจัยสี่ ได้แก่ ใช้เป็นอาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะการเพาะปลูกที่เป็นอาหารในชีวิตประจำวันนั้นส่วนใหญ่ชาวบ้านมีการเพาะปลูกเองในพื้นที่เพื่อหุงเป็นอาหารแต่ละฤดูกาล การหาอาหารในป่าอีกส่วนหนึ่ง อย่างไรก็ตามพืชอีกจำนวนมากที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตที่น่าจะปลูกเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น อีกทั้งพืชอาหารบางชนิดมีความจำเป็นต้องหาวิธีการปลูกที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกเป็นพืชเชิงเศรษฐกิจชุมชนได้อีกด้วย

ภาพประกอบกิจกรรม

ดังนั้นมูลนิธิฯ จึงมีแผนงานร่วมกับชุมชนเพื่อผลิตอาหารตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแต่ละหมู่บ้านขึ้นกับความสำคัญของพืชอาหารของแต่ละชนิด มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรพอเพียงตามหมู่บ้านต่างๆ ได้แก่ บ้านหนองม่วง ต.แม่นาจาง อ.แม่ลาน้อย จ.เชียงใหม่ บ้านขุนวิน ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ จำนวนผู้รับผลประโยชน์ ได้แก่

1. เกษตรกรบ้านหนองม่วง จำนวน 10 ครัวเรือน ผู้หญิง 48 คน ผู้ชาย 32 คน รวม 80 คน
2. เกษตรกรบ้านขุนวิน จำนวน 14 ครัวเรือน ผู้หญิง 54 คน ผู้ชาย 58 คน รวม 112 คน

ปลูกป่าเสริม

มูลนิธิฯ ได้รับการสนับสนุนกล้าไม้จากศูนย์เพาะกล้าเชียงใหม่และศูนย์ศึกษาห้วยฮ่องไคร้ เพื่อนำไปแจกจ่ายให้กับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายนำไปปลูกในพื้นที่สวนตัวและพื้นที่ป่าไม้เพื่อปลูกเสริมป่าเป็นร่มเงาและเป็นอาหารของสัตว์ป่าในอนาคต ปี 2558 ที่ผ่านมามีนำต้นไม้ไปปลูกได้แก่

1. บ้านป่าเกี๊ยะ ต.ดอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ จำนวน 30 ครัวเรือน ผู้หญิง 112 คน ผู้ชาย 98 คน รวม 210 คน
 2. บ้านขุนแตะ ต.ดอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ จำนวน 50 ครัวเรือน ผู้หญิง 190 คน ผู้ชาย 160 คน รวม 350 คน
 3. บ้านแม่หงานหลวง ต.ปางหินฝน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ จำนวน 46 ครัวเรือน ผู้หญิง 172 คน ผู้ชาย 150 คน รวม 322 คน
 4. บ้านหนองม่วง ต.แม่นาจาง อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน จำนวน 70 ครัวเรือน ผู้หญิง 280 คน ผู้ชาย 210 คน รวม 490 คน
- บ้านขุนวิน ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ จำนวน 34 ครัวเรือน ผู้หญิง 102 คน ผู้ชาย 138 คน รวม 238 คน

ฝึกอบรมผู้นำเกษตรกรเรื่องการขยายพันธุ์พืช

เป้าหมายเพื่อให้ชาวบ้านเข้าใจพื้นฐานการขยายพันธุ์พืชเบื้องต้นโดยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรสามารถขยายพันธุ์พืชท้องถิ่นได้ด้วยตนเองด้วยวิธีการตอนกิ่ง ตัดชำ ติตตา ต่อกิ่ง เสียบยอด และหลักการสร้างเรือนเพาะกล้า โดยมีเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมทั้งทฤษฎีและทางปฏิบัติ วันที่ 28-30 กรกฎาคม 2558 ณ บ้านแม่สะลิด อ.ท่าสองยาง จ.ตาก

ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายเรื่ององค์ความรู้ภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ให้นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรสาขาวិชาการพัฒนากฎมีสังคมอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ร่วมเป็นวิทยากรเกี่ยวกับความตระหนักในหน้าที่ของเยาวชนกะเหรี่ยง

ได้รับเชิญจาก ศจ.ลอยพอ สุริยะบุปผา และทีมงานเชิญมาเป็นวิทยากรให้แก่นักเรียนภายใต้โครงการที่คริสต์ในพื้นที่อำเภออมก๋อย ซึ่งมีเยาวชนที่มาจากหมู่บ้านต่างๆในอำเภออมก๋อยเป็นจำนวนมาก เป็นค่ายฝึกอบรมทางความเชื่อ ในโอกาสที่นักเรียนได้มาร่วมกันเป็นจำนวนมากนี้ทางผู้จัดได้ขอให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ได้มาให้ความรู้เรื่องตระหนักในหน้าที่เยาวชนกะเหรี่ยง ซึ่งมี 2 ครั้งได้แก่

1. วิทยากรที่โบสถ์คริสต์จักรบ้านสบลาน ต.สบโขง อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2558 มีเยาวชนเข้าร่วมทั้งสิ้น 415 คน แยกเป็นชาย 200 คน หญิง 215 คน

2. วิทยาการที่โบสถ์คริสต์จักรบ้านแม่ต๋อม ต.อมก๋อย อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2558 มีเยาวชนเข้าร่วมทั้งสิ้น 332 คน แยกเป็นชาย 150 คน หญิง 182 คน

มูลนิธิฯ ได้รับเชิญเป็นผู้ร่วมจัดงาน เสน่ห์ของชาติพันธุ์ ร่วมงานการท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่และองค์กรภาคีในจังหวัดเชียงใหม่ ในงานนี้ได้มีกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่

1. เวทีวิทยาการการประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าจังหวัดเชียงใหม่ หัวข้อ “ใจเขา..ใจเรา เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าอย่างยั่งยืน” วันศุกร์ที่ 2 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 ณ ห้องประชุมเลควิว โรงแรมกรีนเลค รีสอร์ท เชียงใหม่
2. แถลงข่าวการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี 2558 เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดงานให้เป็นที่ทราบโดยทั่วไป ดั่งมีกำหนดการต่อไปนี้ กำหนดการแถลงข่าว การจัดกิจกรรมงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าจังหวัดเชียงใหม่ วันอังคารที่ 26 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 ณ ลานชาวเขา ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่
3. จัดงาน “มนต์เสน่ห์ของชาติพันธุ์” ซึ่งจัดร่วมกับงานมหกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่า จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี 2558 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา จ.เชียงใหม่ การแสดงศิลปวัฒนธรรมชนเผ่า การสาธิตวิถีชีวิตชนเผ่าแบบมีชีวิต เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่า และได้แสดงออกถึงวิถีชีวิตชุมชน ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ของแต่ละชนเผ่า การแสดงและจำหน่ายสินค้า/บริการ ของชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 บูธ

พิธีเปิดงานวันภาษาและวัฒนธรรมปกากะญอ และ
รณรงค์กองบุญข้าว พ.ศ. 2558

ผลงานการประกวดวาดภาพของเยาวชนในหัวข้อการ
จัดการทรัพยากรธรรมชาติมิติดชนเผ่าปกากะญอ

งานวันภาษาและวัฒนธรรมปกากะญอและงานรณรงค์กองทุนข้าวพ.ศ. 2558 เขตแม่ลาน้อย

เนื่องจากชนรุ่นหลังของชาวปกากะญอส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาอบรมแต่ในระบบ ซึ่งการบริหารจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น มักจะถูกกำหนดโดยส่วนกลาง หรือระบบการศึกษาตามกระแสหลัก อนุชนรุ่นหลังของเรามักจะได้รับการศึกษาอบรมโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ยิ่งอ่อนด้อยในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาเรียนรู้ที่เป็นหลักสูตรท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น จึงทำให้อนุชนรุ่นหลังของชาวปกากะญอมีความอ่อนแอในภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมและทรงคุณค่าของตนเอง ถ้าเราบรรดาผู้ใหญ่ ผู้เฒ่าผู้แก่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยายคุณพ่อคุณแม่ คุณพี่คุณน้อง และทุก ๆ คนถ้าไม่เห็นความสำคัญ ไม่ตระหนัก และไม่ริเริ่มช่วยกันดำรงรักษา และ อนุรักษ์สิ่งเหล่านี้เอาไว้ ไม่ช้าไม่นาน ภาษา,วัฒนธรรม,ประเพณี ภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมที่ทรงคุณค่าเหล่านี้ ก็คงสูญหายไปอย่างแน่นอน ตามคำกล่าวของนักภาษาศาสตร์ที่กล่าวว่า “ภาษาของบรรดาชนชาติเล็ก ๆ ได้สูญหายไปทุกวัน อย่างน้อยที่สุดวันละ 1 ภาษา”

พิธีรำลึกและทำบุญส่วนกุศลให้พระตีปุ่น ดอกจิมู

เวทีเสวนาจากตัวแทนภาคส่วนต่างๆ

เครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ(คกน.) เป็นเครือข่ายที่ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อปีพ.ศ. 2537 ด้วยการรวมตัวกันของเกษตรกรทางภาคเหนือที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาราคาพืชผลของเกษตรกร และปัญหาสิทธิการทำมาหากินในเขตพื้นที่ป่า ตลอด 20 ปีที่ผ่านมาคกน. ได้ร่วมกันไปเรียกร้องสิทธิทั้งในระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับประเทศ ผลักดันนโยบายที่สำคัญ เช่น พ.ร.บ.ป่าชุมชน รัฐธรรมนูญปี.ศ.2540 จนถึงขณะนี้ ได้ร่วมผลักดันให้มีพ.ร.บ. โฉนดชุมชน ที่รับรองสิทธิชุมชนในการทำมาหากินและการดูแลจัดการทรัพยากรโดยชุมชน

พระตีปุ่น ดอกจิมู คือคนคนหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า แห่งบ้านห้วยหอย ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่เสียสละเพื่อป่า เพื่อคนในหมู่บ้าน และเข้าร่วมต่อสู้กับ คกน. และสมัชชาคนจน เมื่อปี.ศ.2540 “ ยอมตายแต่ไม่ยอมอพยพ ” เป็นคำพูดสุดท้ายก่อนที่พระตีจะเสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2540 ด้วยการกระโดดรถไฟตาย มีผลทำให้รัฐบาลมีมติกรม.พิสูจน์สิทธิคนอยู่กับป่า

ดังนั้นการจัดงานในครั้งนี้ทาง คกน. และองค์กรภาคีเครือข่ายมีเป้าหมายเพื่อให้สมาชิกเครือข่ายคกน. ทั้ง 66 ชุมชน ได้มาทบทวนการต่อสู้ที่ผ่านมา ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่ายต่างๆอีกทั้งยังเป็นการร่วมรำลึกถึงพระตีปุ่น ดอกจิมูวีรชนผู้กล้าผู้เสียสละชีวิตเพื่อปกป้องแผ่นดินถิ่นเกิดและป่า น้ำ ดินสู่การคุ้มครองขอบเขตพื้นที่ทางสังคม วิถีวัฒนธรรม และพื้นที่จิตวิญญาณชาติพันธุ์ชนเผ่ากะเหรี่ยงให้ยั่งยืนสืบไป

สภาพพื้นที่ที่นกยูงลงมาหาอาหารบริเวณนาของชาวบ้าน

ป้ายรณรงค์การอนุรักษ์นกยูงของชาวบ้านในพื้นที่

ชาวบ้านแม่ป๋อกในโรงเรียนกรณีองค์กรเอกชนเข้ามาจัดการบริหารพื้นที่นกอพยพที่บ้านอนุรักษ์

มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ได้รับจดหมายร้องทุกข์จากผู้นำชาวบ้านแม่ป๋อกใน หมู่ 4 ต.ศรีวิชัย อ.ลิ้ จ.ลำพูน เป็นชนเผ่ากะเหรี่ยง โดยชาวบ้านได้กล่าวว่าการดำเนินการที่ผ่านมาของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นทั้งเทศบาลและ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งร่วมกับเอกชน(บีกซี) ดำเนินการโดยขาดการประสานงานกับชาวบ้านแม่ป๋อกในเจ้าของพื้นที่ รวมทั้งมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้เข้ามาซื้อที่ดินใกล้เคียงกับพื้นที่โดยตั้งศูนย์ศึกษาและอนุรักษ์นกยูงไทยในถิ่นกำเนิด โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นอกจากนี้ทางมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชฯ ได้เผยแพร่ข้อมูลในเฟสบุ๊ค ชื่อ Wildlife Fund Thailand ลักษณะเชิงลบต่อชุมชนแม่ป๋อกใน อันเป็นข้อมูลเท็จเพื่ออ้างเหตุความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาจัดสร้างแหล่งอาหารถาวรบนพื้นที่ของตน แนวทางดำเนินการดังกล่าวขัดกับแนวทางการดำเนินการอนุรักษ์นกยูงที่ผ่านมาของชาวบ้าน ด้วยเหตุนี้ตัวแทนชาวบ้านแม่ป๋อกในได้เขียนจดหมายร้องทุกข์มายังมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ฯ เพื่อดำเนินการทางใดทางหนึ่ง เบื้องต้นนี้มูลนิธิทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนเพื่อเสนอให้มีการจัดประชุมร่วมกันระหว่างชาวบ้านแม่ป๋อกในกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้เพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

ชาวบ้านอำเภออมก๋อยร้องเรียนเรื่องการรักษาผิวดปลา

จากกรณีความผิดพลาดในการรักษาของแพทย์ที่วินิจฉัยอาการเจ็บป่วยของคนไข้จนนำไปสู่การรักษาที่ไม่ถูกต้องทำให้ผู้ได้รับความเสียหายต้องสูญเสียในการรักษาที่เกิดจากความผิดพลาดของแพทย์จนนำไปสู่การร้องเรียนมายังมูลนิธิฯเพื่อ

ขอความช่วยเหลือเยียวยา จากการประสานงานของมูลนิธิฯ เพื่อประสานงานต่อกับหน่วยงานที่ดูแลด้านสุขภาพ จนกระทั่งผู้เสียหายได้รับการเยียวยาเป็นเงินจำนวน 50,000 บาท จากกองทุนเยียวยาสป.สข.

รับเรื่องร้องเรียนขอสถานะบุคคล

นายขอมิ โกวา อายุ 25 ปี อยู่บ้านเลขที่ 172 หมู่ 7 ต.แม่ตึ่น อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ขอให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ช่วยเหลือความสะดวกในการดำเนินการขอสถานะบุคคลให้กับนางตะเป๊ะ – อายุ 63 ปี บุตรนายพะเล่จ้อ และนางเนาะเอพอ ภูมิลำเนาบ้านเลขที่ 30 หมู่ 7 ต.แม่ตึ่น อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ สาเหตุที่ยังไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน (ท.ร.14) เนื่องจากตกสำรวจและอยู่ในระหว่างการดำเนินการขอสถานะบุคคล ตามหนังสือรับรองเลขที่ 79 / 2555 จากการติดต่อกับอำเภออมก๋อยได้แนะนำให้ผู้ตกสำรวจไปตรวจดีเอ็นเอที่จังหวัดเชียงใหม่ภายในเดือนมกราคม 2558 นี้ ในการนี้จึงขอความร่วมมือจากมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ได้ประสานอำนวยความสะดวกให้ด้วย

รับฟังนโยบายจากรัฐเรื่องสานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ณ ฮอลล์ 9 อิมแพคฟอรัม เมืองทองธานี จ.นนทบุรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดเวทีจุดประกาย "สานพลังประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก" เพื่อประกาศการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นการรวมพลังระหว่างภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐในการทำงานพัฒนาอย่างยั่งยืน จะเป็นกลไกสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความเชื่อมั่นประเทศไทย โดยมี นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี นายอิสระ ว่องกุศลกิจ ประธานกรรมการหอการค้าไทย สภาหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ในฐานะประธานจัดงาน พร้อมด้วยผู้นำภาคธุรกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิและเครือข่ายภาคประชาสังคม หน่วยงานส่วนท้องถิ่น เข้าร่วมงานประกาศเจตนารมณ์กว่า 5,000 คน

ในส่วนของกลุ่มชาติในประเทศไทยนอกจากจะได้รับโควตาตามสัดส่วนขององค์ภาคประชาชนที่ถูกแต่งตั้งขึ้นจากรัฐแล้ว ยังมีได้รับโควตาในนามของสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยอีกด้วย

ร่วมงานมหกรรมชนเผ่าพื้นเมือง ปี 2558 ระหว่างวันที่ 4-9 สิงหาคม 2558 ณ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ในกิจกรรมงานครั้งนี้สืบเนื่องจากการที่เครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยได้ผลักดันให้เกิด สภาชนเผ่าพื้นเมืองประเทศไทยซึ่งมีการคัดเลือกตัวแทนจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆทั้งสิ้น 36 กลุ่มทั่วประเทศโดย คัดเลือกจากเครือข่ายเผ่าละ 5 คนทั้งนี้ขึ้นกับบางชนเผ่าซึ่งมีความพร้อมไม่เหมือนกันสมาชิกอาจไม่ได้ตามที่กำหนดไว้ สำหรับเครือข่ายกะเหรี่ยงได้มีตัวแทนจากการจัดสรรที่เป็นไปตามข้อตกลงกล่าวคือ จากเครือข่ายกะเหรี่ยง 5 คน จากสภาชนเผ่าพื้นเมืองอำเภอกัลยาณิวัฒนา จำนวน 3 คน และจากเครือข่ายกะเหรี่ยงภาคตะวันตก จำนวน 5 คน ทั้งหมดนี้ไปเป็นสมาชิกสภาชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย และในสภาชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง กรรมการฝ่ายบริหารจำนวน 15 คน คณะกรรมการหนึ่งในนั้นคือมีตัวแทนของชนเผ่ากะเหรี่ยงเป็นกรรมการฝ่าย บริหารนั้นคือนายไวยิ่ง ทองปือ มาในนามตัวแทนของสื่อชนเผ่าพื้นเมือง

กิจกรรมในงานมหกรรมชนเผ่าพื้นเมืองในครั้งนี้มีหลากหลาย ได้แก่ วาระรับรองสมาชิกสภาชนเผ่า วาระการ เลือกตั้งประธานสภาชนเผ่า ได้แก่ ว่าที่ร้อยตรีสนั่น พันธุ์โมงค์ เป็นประธาน วาระพิจารณาธรรมนูญของสภาชนเผ่า วาระเวทีสาธารณะมีการบันทึกเทปโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส การแสดงทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ ชนเผ่าพื้นเมือง มีการรณรงค์สร้างความเข้าใจกับสังคมของกลุ่มเยาวชนต้นกล้า และนอกจากนี้ได้มีการสร้างความ เข้าใจกับองค์กร ได้แก่ สำนักงานข้าหลวงสหประชาชาติ และรัฐสภา ทั้งนี้เพื่อยื่นข้อเสนอให้องค์กรรับทราบหลักการ ของการจัดตั้งสภาชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยในวงกว้างต่อไป

เวทีรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนตามมติ ครม. 3 สิงหาคม 2553

เมื่อวันที่ 2-3 เมษายน 2558 ณ โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยคณะกรรมการอำนวยการเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง หลังลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงบ้านห้วยหินลาดใน จ.เชียงรายและพื้นที่บ้านกลาง จ.ลำปาง

กระบวนการจัดรับฟังความคิดเห็นได้แบ่งกลุ่มระดมความเห็นสามประเด็นคือ

กลุ่มที่ 1 ประเด็นด้านสัญชาติ และด้านสาธารณสุข

กลุ่มที่ 2 ประเด็นปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน ระบบการเกษตรแบบไร่หมุนเวียน และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ

กลุ่มที่ 3 ประเด็นปัญหาทางวัฒนธรรมและด้านการศึกษา

ข้อเสนอของพี่น้องกะเหรี่ยงในประเด็นการศึกษา หลักๆ คือ การสนับสนุนให้ชุมชนสามารถจัดการศึกษาด้วยตนเอง เน้นหลักสูตรตามวิถีชีวิต โดยที่รัฐต้องยอมรับและสนับสนุน

ประเด็นที่น่าสนใจคือด้านที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน ระบบการเกษตรแบบไร่หมุนเวียน และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ เนื่องจากวิถีชีวิตที่สำคัญของพี่น้องกะเหรี่ยงคือการทำเกษตรแบบไร่หมุนเวียนที่สอดคล้องกับการจัดการทรัพยากร มีข้อสรุปจากงานวิจัยที่สามารถจำแนกชุมชนกะเหรี่ยงกับการทำไร่หมุนเวียนไว้ 3 กลุ่มคือกลุ่มที่สามารถรักษาตัวเองได้ มีการจัดการอย่างยั่งยืน กลุ่มที่ชุมชนกำลังเปลี่ยนแปลง กลุ่มที่ล่มสลายไปแล้ว ทั้งนี้ภาคประชาชนเสนอว่าขอให้มีการจำแนกพื้นที่ตามงานวิจัยดังกล่าว โดยต้องคุ้มครองพื้นที่ที่สามารถจัดการตัวเองได้หรือชุมชนที่มีการจัดการอย่างยั่งยืนก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการรักษาป่า โดยให้พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองเป็นตัวแบบ แก่ชุมชนอีกสองกลุ่มให้เกิดการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ต้องจัดทำระบบข้อมูลร่วมกันและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง

ทั้งนี้ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐทั้งจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมอุทยาน ต่างยอมรับเป็นเสียงเดียวกันว่า ส่วนหนึ่งที่แนวทางการดำเนินงานตามมติครม.การฟื้นฟูวิถีชีวิตกะเหรี่ยง ที่มีมาตั้งแต่ปี 2553 แต่กลับไม่มีความคืบหน้า ส่วนหนึ่งที่สำคัญคือการไม่ยอมรับและไม่เข้าใจการทำเกษตรแบบไร่หมุนเวียนของพี่น้องกะเหรี่ยง

เครือข่ายสื่อชนเผ่าพื้นเมือง (IMN)

เครือข่ายสื่อชนเผ่าพื้นเมืองได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ มีนาคม 2557 เพื่อเป็นช่องทางของการสื่อสารทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามด้านข่าวสารข้อมูลที่มีการนำเสนอข่าวของสื่อต่างๆ โดยมีการศูนย์ประสานงานที่สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย การดำเนินงานที่ผ่านมาได้ทำการฝึกอบรม

เยาวชนให้มีความรู้เรื่องการผลิตสื่อโดยร่วมกับสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ได้มีการมอบโล่ให้กับผู้สื่อข่าวที่ทำหน้าที่ในการนำเสนอข่าวให้กลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย ซึ่งพิธีมอบให้งานมหกรรมชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย ณ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2558 นอกจากนี้ได้มีการจัดทำคู่มือสำหรับการสื่อโดยการเปิดตัวหนังสือคู่มือเพื่อเป็นการทำความเข้าใจให้ผู้สื่อข่าวในการนำเสนอข่าวที่ถูกต้อง เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2558 ณ โรงแรมอีน่าเฮ้าส์ จ.เชียงใหม่

ภาพการเป็นตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

เข้าร่วมประชุมสร้างความเข้มแข็งผู้นำอำเภอหางดง

เข้าร่วมเวทีเปิดไฟเขียว กิจกรรมภาคประชาชนที่เชียงใหม่

เข้าร่วมเวทีประชุมวันป่าไม้โลกกับชนเผ่าพื้นเมือง

ร่วมงานแถลงการณ์เกี่ยวกับ รธน. ที่วาย เอ็ม ซี เอ และ
อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ จังหวัดเชียงใหม่

เข้าร่วมเวทีสภาผู้ชมของ Thai PBS

เวทีประชุมการดำเนินงานขององค์กรเอกชนกลุ่มชาติพันธุ์

เวทีประชุมเพื่อการสื่อสารการให้สิทธิ(คืนสิทธิ) ขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขกับบุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิตามมติ ครม. 20 เมษายน 2558 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2558 โรงแรมฮอลิเดย์ การ์เดน เชียงใหม่

- ประชุมวางแผนงานคณะกรรมการบริหารสภาพชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ได้แก่
- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาองค์กรและเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมือง
 - ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนา
 - ยุทธศาสตร์ 3 การเสริมสร้างครอบครัวและชุมชนของชนเผ่าพื้นเมืองสู่การพึ่งตนเอง
 - ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง
 - ยุทธศาสตร์ 5 การเสริมสร้างสังคมพหุวัฒนธรรม
 - ยุทธศาสตร์ 6 การระดมทุน

อบรมการทำแชมพูสูตรอะโวคาโด

เจ้าหน้าที่ KESAN มีความประสงค์ที่จะผลิตแชมพูไว้ใช้และเพื่อเป็นความรู้นำไปถ่ายทอดให้กลุ่มเป้าหมายที่สนใจ ทางมูลนิธิฯ ได้จัดฝึกอบรมการทำแชมพูสูตรอะโวคาโด โดยจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ในการทำแชมพูและทำการฝึกอบรม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2558 ณ สำนักงานมูลนิธิปัญญาชาติพันธุ์

ประชุมสื่อสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองในเอเชีย

การฝึกอบรมฯ ครั้งนี้ประกอบด้วยนักพัฒนาองค์กรเอกชนและสื่อมวลชนจากประเทศเอเชีย เพื่อเรียนรู้ข้อจำกัด ปัจจัยเอื้อ และประเด็นสภาพปัญหาของการนำเสนอข่าวของแต่ละประเทศ ได้มีการนำเสนอผลงานดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนในประเทศต่างๆ และนำเสนอประสบการณ์ในการผลิตสื่อของผู้สื่อข่าวในประเทศต่าง นอกจากนี้ในการฝึกอบรมครั้งนี้ได้มีการแบ่งพื้นที่ศึกษาออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่ พื้นที่บ้านเลาฐ ซึ่งเป็นบ้านของชนเผ่าลีซูที่มีปัญหาเรื่องการจัดการป่าไม้และที่ดิน และสถานีวิทยุชุมชนคนเหนือเขื่อน อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ เป็นชุมชนที่ทำการเปิดสถานีวิทยุเพื่อบริการสื่อสารให้กับคนในชุมชนใกล้เคียงรับทราบข่าวสารข้อมูล บริหารจัดการสถานีโดยคนในชุมชน จากการไปดูงานทั้งสองพื้นที่นี้ทำให้ผู้เข้าอบรมฯ ได้ประสบการณ์จริงจากลงที่แล้วกลับมาสรุปเพื่อนำเสนอข่าวเผยแพร่ต่อไป

เวทีสุนทรียเสวนา : สืบสานปัญญาชนเผ่าพื้นเมือง

นอกจากนี้ในนามกลุ่มชาติพันธุ์ได้มีพื้นที่จัดเวทีเสวนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ สภาชนเผ่าพื้นเมือง ดำหรับชาติสยาม โดยมีผู้เข้าร่วมเสวนาอาซิเช่น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นักพัฒนาเอกชนชาวเขา สภาชนเผ่าพื้นเมือง ร่วมเสวนาในเวทีดังกล่าวซึ่งได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมงานสมัชชาสุขภาพในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

คณะกรรมการสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย ได้จัดเวทีสืบปัญญาชนประชาชาติว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมืองสู่เป้าหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อเปิดโอกาสให้หน่วยงานที่ทำงานกับกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับทราบปัญญาที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยได้มีการเชิญหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการศึกษาธิการ เป็นต้น โดยจัดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2558 โรงแรมเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร